

ISSN 2012 - 6700

தொழில் - 17

பூங்காவளம்

கலை இலக்கிய சமூக சஞ்சிகை

கெகிராவ ஸ்லைஹா

பூங்காவளம் இலக்கிய வட்டம்

With Best Compliments From:-

**Daily
Ceylon**
»»»»»»»»»»

WE REPORT TRUTH

REGISTERED WEB NEWS PORTAL

What's Up Now Click On :

www.dailyceylon.com

Local News | World News | Sport News | Articles | Politics | Technology

- ON TIME VIDEO NEWS -

e-mail : info@dailyceylon.com

பூங்காவனம்

தோற்றம் - 2010 மே 30
இதழ் 17 - 2014 ஜூன்
ISSN 2012 - 6700

பிரதம ஆசிரியர்

ரிம்ஸா முஹம்மத்

துணை ஆசிரியர்கள்

எச்.எப். ரிஸ்னா
டப்ளியு.எம். வஸீர்

ஆலோசகர்

ஏ.சீ. ஜீர்னா முஸ்தபா

வங்கித் தொடர்புகளுக்கு

Commercial Bank,
Mount Lavinia Branch,
M.F. Rimza
A/C No :- 8930020287.

என்ற இலக்கத்திற்கு காசை வைப்பிலிட்டு அதன் பற்றுச்சீட்டை அனுப்ப வேண்டும். காசுக் கட்டளையாயின் (M.F. Rimza - Dehiwala Post Office) என்று குறிப்பிட்டு அதற்கான பற்றுச் சீட்டையும் அனுப்ப வேண்டும். காசோலையாயின் குறுக்குக் கோடு இடப்படாத காசோலையை M.F. Rimza எனக் குறிப்பிட்டு அனுப்பவும்.

தனிப்பிரதி - 100/=
தபால் மூலம் - 140/=
வருட சந்தா - 600/=

தொடர்புகளுக்கு

“Poongavanam”

21 E, Sri Dharmapala Road,
Mount Lavinia,
Sri Lanka.

Email:-

poongavanam100@gmail.com

Website:-

www.poongavanam100.blogspot.com

Phone:-

0094 (0) 775009222

0094 (0) 719200580

புதிய ஆக்கங்களும்,
இச்சஞ்சிகை பற்றிய
விமர்சனங்களும்
எதிர்பார்க்கப்படுகின்றன.
நூல் விமர்சனத்துக்கு
அனுப்புபவர்கள்
நூலின் இரண்டு பிரதிகளை
அனுப்ப வேண்டும்.

படைப்புகளுக்கு
படைப்பாளிகளே பொறுப்பு.
செவ்வைப்படுத்த
ஆசிரியர் குழுவுக்கு
உரிமையுண்டு.

உங்களுடன் ஒரு நிமிடம்...

எல்லாம் வல்ல இறைவனுக்கே புகழ் அனைத்தும். பூங்காவனம் இதழ் 17 இனூடாக உங்களைச் சந்திப்பதில் மிக்க மகிழ்ச்சி. தொடர்ந்தும் எமது வாசகர்கள், சந்தாதாரர்கள், விளம்பரதாரர்கள் எமக்கு வழங்கிவரும் அன்புக்கும் ஆதரவுக்கும் எமது நன்றியைக் கூறிக்கொள்கின்றோம்.

இன்றைய சூழலில் போதைப் பொருள்களுக்கு அடிமையாகி வருவோர் குறித்த அவதானிப்புகளை நோக்கினால் போதையைப் பாவிப்போரின் வீதம் நாளுக்கு நாள் அதிகமாகின்றதே தவிர, அவற்றின் வீழ்ச்சி வீதத்தில் பெரிய மாற்றங்கள் இல்லை என்பதை அறிய முடிகின்றது.

விளம்பரங்களினூடாகவோ, கருத்தரங்குகளினூடாகவோ போதையின் விளைவுகள் பற்றிய விடயங்களை முன்வைத்த போதிலும் போதையில் நாட்டம் கொண்டவர்கள் அதனை விட்டு விடவில்லை. மாணவ வயதிலிருந்தே இதன் பால் உந்தப்பட்டுக்கொண்டிருப்போர் அதிகரித்த வண்ணமே இருக்கின்றனர் என்று சொல்லுமளவுக்கு நிலைமைகள் மோசமடைந்துள்ளதை பத்திரிகைச் செய்திகள் உணர்த்தி வருவது நாம் அறிந்ததே.

விசேட வைபவங்களின்போது மதுவை ருசி பார்ப்பவர்கள், மது அருந்தாதவர்களை கேலியும் செய்வதினால் நண்பர்கள் மத்தியில் அவமானப்பட விரும்பாதவர்கள் அநியாயமாக மாட்டிக் கொள்கின்றனர். மனைவியுடன் சண்டை, நண்பர்களின் நவஞ்சகம், காதலில் தோல்வி என்பவற்றுக்காக எல்லாம் மதுவை நாடிய காலம் மாறி, இன்று சின்னச் சின்ன சந்தோஷங்களை பகிர்வதற்குக் கூட மதுவை நாடும் தூரதிரஷ்ட நிலைமை காணப்படுவது அவதானத்துக்குரியது.

போதைப் பொருள் பாவனையை சாதாரணமாக எடுத்துக்கொள்வோரில் இன்று மாணவர்களின் பங்கு அதிகரித்துள்ளது. தீயதின் பால் நாட்டங்கொள்ளும் வயதிலிருக்கும் அவர்களை சில சமூக துரோகிகள் பயன்படுத்திக் கொள்கின்றனர். தமது வியாபார இலாபத்துக்காக பாடசாலை மாணவர்களை பகடைக் காய்களாக ஆக்கிக் கொண்டு சமூக விழுமியங்களை உடைத்தெறிவதில் ஈடுபடுகின்றனர். இவற்றுக்கான விழிப்புணர்வை ஏற்படுத்து முகமாகவே ஜூன் மாதம் 26 ஆம் திகதி சர்வதேச போதைப் பொருள் ஒழிப்பு தினமாக பிரகடனப்படுத்தப்பட்டுள்ளது.

இத்தகைய பழக்கங்களிலிருந்து நமது இளைஞர்களை பாதுகாப்பது நம் ஒவ்வொருவரினதும் கடமையாகும்!!!

- ஆசிரியர்

பூங்காவினுள்ளே

நேர்காணல்

கெகிறாவ ஸுலைஹா

கவிதைகள்

பதுளை பாஹிரா
 ஷெல்லிதாசன்
 எல். தேனுஷா
 எம்.எம். அலி அக்பர்
 மிகிந்தலை ஏ. பாரிஸ்
 த. ஜெயசீலன்
 செ. ஞானராசா
 வெலிப்பன்னை அத்தாஸ்
 ஹட்டன் தே. நிரோஷனி

சிறுகதைகள்

எஸ்.ஆர். பாலசந்திரன்
 சூசை எட்வேட்
 ஹட்டன் தே. நிரோஷனி

உருவகக் கதைகள்

மருதார் ஜமால்தீன்

கட்டுரைகள்

கவிஞர் ஏ. இக்பால்

வினா விடை

கே.எஸ். சிவகுமாரன்

நூல் மதிப்புரை

எம்.எஸ்.எம். சப்ரி

எழுத்தாளர் அறிமுகம்

வாசகர் கடிதம்

நூலகப்பூங்கா

நேர்காவல்

கெகிறாவ ஸுலைஹா

சந்திப்பு
ரிம்ஸா முஹம்மத்

உங்கள் பிறந்த இடம், கல்லூரி வாழ்க்கை பற்றிக் குறிப்பிடுவீர்களா?

பிறந்த இடம் கெகிறாவ பிரதேசம்தான். வடமத்திய மாகாணத்தில், அனூராதபுர மாவட்டத்தில் அமைந்துள்ளது நம்முர். தமிழ் மணக்க மணக்க செழித்த ஊர் ஒரு காலத்தில். நிறைய தமிழர்கள் வாழ்ந்தார்கள். இனக் கலவரங்களில் அவர்கள் இடம்பெயர்ந்து விட்டதில் பாரிய வெறுமை ஏற்பட்டுப் போயிற்று. தமிழ் ஆசான்களை நிறைய சந்தித்திருக்கிறோம். கெகிறாவ முஸ்லிம் மகா வித்தியாலயத்தில் ஆரம்பக் கல்வியைக் கற்ற பின்னர் உயர்தர விஞ்ஞான நெறிக் கற்கைக்காக கண்டி பெண்கள் உயர் கல்லூரியில் சேர்ந்தேன்.

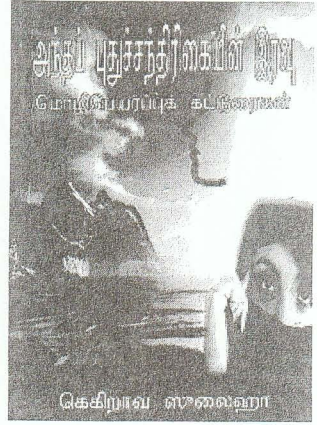
பாடசாலைக் காலம் முடிவுற்று நீங்கள் கால் பதித்த தொழிற் துறை பற்றிக் குறிப்பிடுவீர்களா?

ஊர் பள்ளிக்கூடத்தில் ஆங்கில ஆசிரியையாக 1992 இல் நியமனம் பெற்றேன். கூடவே, உயர்தரக் கலைப்பிரிவு பாடங்களையும் ஓய்வு கிடைக்கிற போதெல்லாம் கற்று பேராதனைப் பல்கலைக் கழகத்துக்குத் தெரிவானேன். ஆங்கில முன்பயிற்சியில் (GELT) எனக்கு வாய்த்த திரு. எஸ். சோமபால இலங்கசிங்ஹர் அவர்கள் என் ஆங்கில இலக்கண, இலக்கிய அறிவுக்கு அழகிய அடித்தளமிட்டார். துரதீர்ஷ்டவசமாக, பல்கலைக்கழகப் படிப்பைத் தொடர முடியாது போயிற்று. ஆங்கில ஆசிரியப் பயிற்சிக்காக பேராதனை விஷேட ஆங்கில ஆசிரியர் கல்லூரியில் சேர்ந்தேன். தீராத என் வாசிப்புத் தேலுக்கு அங்கிருந்த விசாலமான வாசகசாலை நிறைய உதவிற்று. Anees Jung

எழுதிய 'Unveiling India', 'Night of The New Moon' மற்றும் கலில் ஜிப்ரானின் 'Broken Wings', 'The Prophet' உட்பட அவரது பெரும்பாலான நூல்களையும், இளவரசி டயானா பற்றி Andrew Hutson எழுதிய 'Diana - Her True Story' முதலிய நூல்களையும் அந்த வாசகசாலையே எனக்கு அறிமுகம் செய்து வைத்தது.

உங்கள் இலக்கியத் துறைப் பிரவேசம் எப்போது நிகழ்ந்தது? எழுத்துத் துறையில் உங்களை ஊக்குவித்தவர்கள் பற்றிச் சொல்லுங்களேன்?

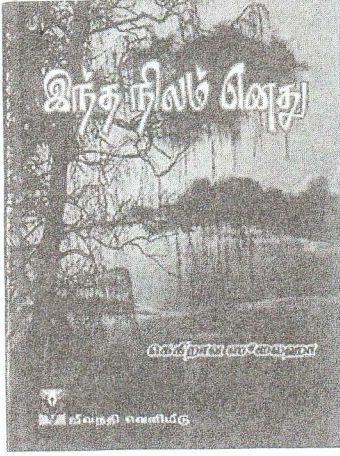

சகோதரி ஸஹானா சிறு வயதிலிருந்தே எழுத்துத் துறையில் ஆர்வம் காட்டி வந்தாள். மிகுந்த தயக்கங்களுடன் கூடியதே என்தான எழுத்துலகப் பிரவேசம். இந்தத் துறைக்குள் என்னை இழுத்தவர்களில் சகோதரி ஸஹானா, திரு. மேமன்கவி ஆகியோர் மிக முக்கியமானவர்கள். 1988, 1989 களில் என எண்ணுகிறேன். அவ்வப்போது எதை எதையோ எழுதி சகோதரி ஸஹானாவின் பார்வைக்குக் கொடுப்பேன். அவளே அதன் தகுதி கண்டு பிரசுரத்துக்கான வழிவகைகளைச் செய்வாள். அதிகபட்ச எனது நேரங்கள் ஒரு வாசகியாய் கழிந்தன. தேடித்தேடி வாசிக்கும் வாஞ்சை எப்போதும் இருந்தே வந்தது. வாசித்தவற்றில் மனசுள் நிற்றவைகளை பதித்து வைத்துக்கொள்ளும் பழக்கமும் இருந்தது. மேமன்கவி அவர்கள் எனது தேர்ந்த வாசிப்புக்கு நிறைய தீனி போட்டார். படித்த 'குறிஞ்சி மலர்', 'பொன்விலங்கு' போன்ற நாவல்கள், கவியரசர் பாடல்கள், இலங்கை வானொலி, பள்ளிக்கூடத்தே கிடைத்த உந்துதல்கள் எல்லாமும் எதையாவது எழுதலாம் என்ற நம்பிக்கையை ஊட்டின. 'மல்லிகை' எனது முதல் மொழிபெயர்ப்புக் கவிதையான 'ஓ! ஆபிரிக்கா' வை 1989 இல் பிரசுரித்தது.

நூலுருப்பெற்ற உங்களது படைப்புகள் பற்றிச் சொல்லுங்கள்?

2009 இல் 'பட்டுப்பூச்சியின் பின்னுகை போலும்' முதல் மொழிபெயர்ப்புக் கவிதைத் தொகுதி பண்ணாமத்துக் கவிராயர் அவர்களின் அணிந்துரையுடன் வெளியானது. சிறந்த மொழிபெயர்ப்புக்கான சாகித்திய மண்டலப் பரிசு, மட்டக்களப்பு எழுத்தாளர் ஊக்குவிப்பு மையத்தின் தமிழியல் விருது என்பவற்றைப் பெற்றது.

2010 இல் 'அந்தப் புதுச் சந்திரிகையின் இரவு' முதல் மொழிபெயர்ப்புக் கட்டுரைத் தொகுதி அன்பு ஜவஹர்ஷா அவர்களின் அணிந்துரையுடன் வெளியானது. இலங்கை கலை இலக்கியப் பேரவையின் சான்றிதழ் பெற்றது.

2011இல் 'இந்த நிலம் எனது' மொழிபெயர்ப்புக் கவிதைத் தொகுதி வெளியானது. அதுவும் இலங்கை கலை இலக்கியப் பேரவையின் சான்றிதழ் பெற்றது. நூலக அனுசரணைக்கான போட்டிக்காக முன்வைக்கப்பட்டு முடிவை எதிர்ப்பார்த்துக் காத்திருக்கிறது, மன்கூர் ஏ காதிர் அவர்களின் அணிந்துரை பெற்ற மொழிபெயர்ப்புச் சிறுகதைத் தொகுதி 'வானம்பாடியும் ரோஜாவும்'. பேராசிரியர் நுஹ்மான் அவர்களது அணிந்துரையோடு எனது முன்றாவது மொழிபெயர்ப்புக் கவிதைத் தொகுதி 'பூக்களின் கனவுகள்' விரைவில் அச்சுக்கு செல்லவுள்ளது.

எந்தெந்த பத்திரிகைகளில், எந்தெந்த சஞ்சிகைகளில் உங்களது

ஆக்கங்களைக் களப்படுத்தி வருகிறீர்கள்? எவ்வகையான கருப்பொருட்களில் எழுதி வருகிறீர்கள்?

மல்லிகையில் இதுவரை காலமும் என் ஆக்கங்கள் வந்தபடிதான் இருந்தன. ஜீவநதி, ஞானம், விடிவெள்ளி அலைகள் போன்ற சஞ்சிகைகளில் எழுதி வருகிறேன்.

கவிதைகள், சிறுகதைகள், கட்டுரைகள் போன்ற எல்லா வகைகளும் என் ஆர்வத்துக்குரியன. குறிப்பாக, மனித நேயத்தை அடிப்படையாகக் கொண்ட அம்சங்கள், போர்ச் சூழலில் வதையுறும் ஆன்மாக்களின் துயரங்கள், பெண்களின் கண்ணீர் போன்ற கருக்களை சுமந்த எந்த படைப்பாயினும் அவை என் கவனத்தை வெகுவாக ஈர்ப்பன. மட்டுமன்றி, ஏழையின் அவல வாழ்வு, இயற்கை மீதில் மனிதனின் கோரத் தலையீடு, பள்ளிக்கூட அனுபவங்கள் இன்னபிறவும் என்னை அக்கறை கொள்ள வைப்பன.

மொழிபெயர்ப்புப் படைப்புகளை இலக்கிய உலகத்துக்கு அதிகம் வழங்கும் நீங்கள் மொழிபெயர்ப்பு இலக்கியத்தின் நூட்பங்கள் என்று எதைக் குறிப்பிடுவீர்கள்?

மனித சமூகத்தைவிட்டு நீங்கியிருந்து, அல்லது தொலைவுபட்டிருந்து கவி புனைபவன் கவிஞனேயல்லன் என்பார் வில்லியம் வேட்ஸ்வேர்த். "கவிஞன் என்பான் மனிதர்களோடு பேசும் சக மனிதனை" என்பார் அவர். கவிதையென்பது மனுஷனை சக மனுஷனோடு இணைக்குமோர் தெய்வீகக் கலை என்றாகிறது. "சக்திமிக்க உணர்ச்சிகளின் தன்னிச்சையான வழிந்தோடுகையே கவிதை" எனவும், "அதன் மொழி சாதாரண மனிதனின் மொழியே" எனவும் அவர் சொல்வதற்கொப்ப, இலகு மொழிநடையில்

பொருள் சிதையாது ஆங்கிலத்தில் அவர்கள் தந்ததை நாம் கொடுத்துவிட்டாலே போதும், நாம் சிறந்த மொழிபெயர்ப்பாளர்கள்தாம். அவர்களது பண்பாட்டு கலாசார வேறுபாடுகள், அந்தப் பின்னணியில் அவர்களது உணர்வுக் கோலங்கள் போன்றவற்றை அதி தீவிரமான சட்டதிட்டங்களுக்கு உட்படுத்தித் தீண்டாமல் வைத்திருப்பதைவிட, அவற்றை நமக்குப் புரிந்த வண்ணம் மற்றவர்க்கும் புரிய வைக்கிற மாதிரி மொழிமாற்றினால், அந்தப் புதுச்சிந்தனைகளுக்கு கௌரவம் கொடுத்ததாக ஆகும். இலக்கணச் சுத்தத்தோடு எழுதும் பண்டிதர்கள் தேவையில்லை நமக்கு. அந்தப் புதுச் சிந்தனையின் வரவு அதையும்விட முக்கியமானது.

மொழிபெயர்ப்புத் துறையில் ஈடுபட விரும்பும் புது எழுத்தாளர்களுக்கு என்ன சொல்ல விரும்புகிறீர்கள்?

புதிய விடயங்களை தேடிக்கண்டுத் தமிழுக்குத் தர முயலலாம். எழுதுவதற்கும் முன்னால் நிறைய வாசிக்க வேண்டும். தொழில்நுட்பச் சாதனங்களை மட்டுமே அதிகம் நம்பியிருக்க முடியாது. தேடல்கள், பரந்துபட்ட வாசிப்பு அத்தியாவசியமானவை.

இன்று மொழிபெயர்ப்புத் துறையில் ஈடுபட்டு வரும் ஏனைய படைப்பாளிகள் பற்றி யாது கூறுவீர்கள்?

அது பற்றிப் பேசுகிற அளவுக்கெல்லாம் நான் வளர்ந்துவிட்டதாகக் கருதவில்லை.

தரமான தமிழ்க் கவிதைகளை ஈழத்து இலக்கியத்திற்கு தந்தவர்கள் என யார், யாரைக் குறிப்பிடுவீர்கள்?

தரமான கவிதைகளைத் தந்தவர்கள் என்று தரம் பிரித்துச் சொல்லுமளவுக்கெல்லாம் தகுதி பெற்றவளாக நான் என்னை இன்னும் காணவில்லை. எனக்குப் பிடித்த கவிஞர்கள் என்று கேட்டால் மஹா கவியையும், நீலாவணனையும் சொல்வேன்.

மொழிபெயர்ப்பு அன்றி உங்கள் சுய படைப்புகளை எழுதி வெளியீடு செய்யும் எண்ணம் உண்டா? அவ்வகையான படைப்புகளை வெளிக்கொணர தாங்கள் காட்டும் தாமதத்துக்கு ஏதும் விஷேட காரணங்கள் உள்ளதா?

சுயமான கவிதைகள், மற்றும் கட்டுரைகள் எழுதி வருகிறேன். என் இலக்கியத்தின் மீதில் அக்கறை கொண்ட பலர், என் சுயபடைப்பு ஒன்றின் வருகையை ஆவலுடன் எதிர்பார்த்திருக்கிறார்கள் என்பது தெரிகிறது. என் கவிதைத் தொகுதியொன்று பற்றிச் சிந்தித்து வருகிறேன்.

“கவிதை ஒரு மேலான மகிழ்ச்சி தரும் பொழுதுபோக்கு” என்பார் ஆங்கிலக் கவி டி.எஸ். எலியட். தமிழிலே நாம் கண்டு கொள்ளாத பக்கங்களை

அதிகம் தொட்ட பிறமொழிக் கவிதைகளை நிறைய தரிசித்தேன். நீண்டகால மரபு கொண்ட தமிழ்க் கவிப் பூந்தோப்பு விதவிமான மலர்களால் நிரம்பி அழகு காட்டி நின்றது. எனினும், ஆங்கிலத்தில் வித்தியாசமான கருக்கள் கூடி வந்தமை பெருந்திகைப்பை ஏற்படுத்திற்று. எனவே அவற்றை நான் புரிந்து கொண்ட விதமாய் மொழிமாற்றி தமிழ்க் கவிதைகளில் கலந்துவிடச் செய்வதென்பது முதன்மை நிலை நிற்பதெனக் கண்டு கொண்டேன். மேலும், பாடசாலைகளில் இரசனை இல்லாத வெற்று ஆங்கில ஆசிரியர்களால் கவிதைகள் தொடர்ச்சியாக கைவிடப்பட்டு வந்த நிலையும் இருந்து வந்தது. அவர்கள் கற்பிக்காது கைவிட்டுப்போகும் அத்தகு கவிதைகளை இந்தச் சிறார்கள் அறிய வழி ஏது என யோசித்தும் மொழிபெயர்ப்பை என் ஊடகமாக ஏற்றுக் கொண்டுவிட்டேன். இவையே எனது சுயபடைப்பு தாமதத்துக்கு காரணமாக அமைந்துவிட்டது.

இலக்கிய மன்றங்கள் எதிலேனும் அங்கம் வகிக்கிறீர்களா? தற்கால இலக்கிய அமைப்புகள் பற்றி என்ன நினைக்கிறீர்கள்?

எதிலும் அங்கம் வகிக்கவில்லை. நமது பிரதேச இலக்கியச் சூழல் என்றால் வரட்சிதான் நிலவுகிறது. இலக்கிய அமைப்புகள் நிஜமாகவே இந்நிலையை மாற்ற தமது நேரத்தையும், பொருளாதாரத்தையும் செலவிட்டு பெரும் எத்தனிப்பும் செய்து வருகின்றன. சகோதர இனத்தவர்கள் நாட்டியம், நாடகம், இசை என்றெல்லாம் கலையினது அடிவேர் வரைத் தொட்டுத் துழாவிக்கொண்டிருக்க, நாமோ இப்போதுதான் கண் விழித்துப் பார்க்க ஆரம்பித்திருக்கிறோம்.

பாடசாலையின் அதிபராகக் கடமையாற்றும் நீங்கள் மாணவர்களின் இலக்கிய முயற்சி, வாசிப்பு ஆர்வம் பற்றி என்ன சொல்லப் போகிறீர்கள்?

இன்றைய கல்வி நிறுவனங்கள் சமூக ஜீவிகளை அதிகபட்சம் உருவாக்குவதில் தோற்றுப்போய் இருக்கும் நிலையைக் காண்கிறோம். தன்னைச் சுற்றித் தீங்கே நடந்தாலும், குருட்டுக் கண்களுடன் அதைக் கடந்து போய் விடுகின்ற மாணவர் பரம்பரையை இன்றைய கல்விப் புலங்கள் காட்டித் தந்துள்ளன என உணர்கின்றேன். மக்கள்பால் நிற்கின்ற, அவர்தம் துயரங்களை தம் துயரமாய் உணர்கின்ற, அன்பு வயப்படுகின்ற மாணவர் பரம்பரை ஒன்றை உருவாக்கும் கனவு நெஞ்சு நிறைய உள்ளது. வெளியிலிருந்து வருகின்ற கெடுபிடிகள், அரசியல் தலையீடுகள் சங்கடத்துக்கு உள்ளாக்கி நிலைதடுமாறவும் செய்வதுண்டுதான். வாசிப்பு மூலமே மாற்றங்களை உருவாக்க முடியும் என்பதால் புத்தகங்களை வாங்கியும், நன்கொடையாகப் பெற்றும் மாணவர்களுக்கு விளக்கங்கள் வழங்கி வாசிக்கக் கொடுத்து வருகிறேன். கணிசமான மாணவர்கள் வாசிப்பில் மிக ஆர்வம் காட்டுகிறார்கள். மாலை நேரத்தில் வாசிப்புக்கு வசதிகள் செய்து கொடுக்கிறேன்.

கலை சிந்திக்கவும், சீர்திருத்தவும் உதவுகிற ஒரு வியத்தகு கருவி. பொழுதுபோக்குக்காக கண்டதை தேர்ந்தெடுக்கவிடாமல் மொழியாற்றலை உயர் மட்டத்துக்குக் கொண்டு செல்லக் கூடிய கலை நிகழ்ச்சிகளை, போட்டிகளை மாதந்தோறும் பாடசாலை மட்டத்தில் நடத்தலாம். நம் வாசகசாலைகளை உயிர்ப்பூட்டலாம். அறியாமையின் பாதையில் வெகுவேகமாக நம் மாணாக்கரை இட்டுச் செல்கிற தொழில்நுட்பச் சாதனங்களின் மத்தியிலே இது ஒரு பகீரதப் பிரயத்தனம்தான்.

உங்கள் இலக்கிய முன்னோடி என்று யாரைச் சொல்வீர்கள்?

இலக்கிய உலகில் நன்கு அறியப்பட்ட பண்ணாமத்துக் கவிராயர் எங்களின் ஆங்கில ஆசானாக வாய்க்கப் பெற்றமை எம் வாழ்க்கையில் அழகிய தாக்கத்தை விளைவித்துள்ளது என்று கருதுகிறேன்.

1979, 1980 களில் தரம் 06, 07 களில் நான் கற்றுக் கொண்டிருந்தபோது, கெகிறாவ முஸ்லிம் மஹா வித்தியாலயத்துக்கு வந்திருந்த ஆங்கில ஆசான் திரு. எஸ்.எம். பாருக் அவர்களே பண்ணாமத்துக் கவிராயர் என்பதெல்லாம் அப்போது எனக்குத் தெரியாது. எமது வீட்டுக்குப் பக்கத்தில் குடியிருந்த அவரது இல்லத்துக்கு மாலை நேரங்களில் டியூசன் வகுப்புக்கு அனுப்பப்பட்டான் அக்கா. அக்காவோடு சில நேரங்களில் நானும் போனேன். அவரது வீட்டில் அவர் வாசிக்கின்ற புத்தகங்கள் இறாக்கைகளில் மிக நேர்த்தியாக அடுக்கி வைக்கப்பட்டிருக்கும். நம் ஆங்கிலப் பாடநூல்களில் இருந்த 'கெகில்லே அரசனின் தீர்ப்பு', 'அக்பரின் அரசவையிலே' பாடங்களையெல்லாம் அவர் சுவைபடக் கற்றுத் தந்த விதம் இப்போதும் ஞாபகத்திலிருக்கிறது.

சின்னச் சின்ன ஆங்கிலப் பாட்டுக்கள், கவிதைகள் போன்றவற்றையும் நமக்குக் கற்றுத் தந்தார். 'வேட்ஸ்வேர்த்' கவிதைகள் கூட அதிலடங்கும். நாம் சின்னப் பிள்ளைகளாக இருந்தபோதிலும் நம்மோடு 'சங்கராபரணம்' போன்ற படங்கள் பற்றியெல்லாம் அவர் பேசினார். அவரை நெருங்கப் பயமிருந்தது. தொலைவில் இருந்தபடியே அவரது இலக்கிய கம்பீரத்தை நான் உறிஞ்சிக் கொண்டேனா? ஆமாம், நான் அப்படித்தான் நினைக்கிறேன். அவர் கொப்பிகளில் 'சரி' அடையாளமிடும் பாங்குகூட வித்தியாசமானது. கொஞ்ச காலத்தில் மாற்றலாகிச் சென்றுவிட்டாலும் மனசில் நிறைந்து நின்றார். அவரது கவிதைகளை பத்திரிகைகளில் கண்டால் தேடித்தேடி அவற்றைப் பெற்று டயறிகளில் ஓட்டிக் கொள்வேன். அவரிடம் தம்பட்டம் அடிக்கிற குணம் இல்லை. ஒரு நாளேனும் மேதாவித்தனம் பேசியதாமில்லை அவர். ஒரு சாதாரண மனிதனாகவே வாழ்ந்த பேராசான் அவர். வாழ்வின் ஓட்டத்தே எத்தனையோ திருப்பங்கள். அவர் மீதான பிடிப்பு அவர் ஈர்க்கப்பட்ட துறையின்பால் என்னையும் ஈர்த்தது. அவரது 'காற்றின் மௌனம்' நூல் வெளியீட்டு விழாவுக்கு மாத்தளைக்குச் சென்று வந்தோம். தொலைவிலிருந்தே என் ஏகலைவக் கனாக்களை வழிநடத்திய துரோணாச்சாரியார் அவர்.

நினைவில் நீங்காத சம்பவம் ஏதும் இருக்கிறதா? இதுவரை உங்களுக்குக் கிடைத்த பரிசுகள், விருதுகள் பற்றிச் சொல்லுங்கள்?

2009 இல் சிறந்த மொழிபெயர்ப்புக்கான சாஹித்திய மண்டலப் பரிசினை எனது 'பட்டுப்பூச்சியின் பின்னுகை போலும்' என்னும் முதல் மொழிபெயர்ப்புக் கவிதைத் தொகுப்பு பெற்றுக் கொண்டமைபற்றி இங்கே பேசப் பிரியப்படுகிறேன் நான்.

மொழிமாற்றம் செய்த சுமார் எழுபது கவிதைகள் என் கைவசமிருக்க புத்தகமாய் அதைப் போட்டுவிட வேண்டுமென்ற ஆவல் ஆட்டிப்படைத்தது என்னை. 2003 களில் நூலக சபை மூலமாக அது வெளிவரட்டும் என்று மேமன்கவியவர்கள் அபிப்பிராயப்பட, அதை தட்டச்சிற் பதித்து, இரண்டு பிரதிகள் செய்து பண்ணாமத்துக் கவிராயரின் அணிந்துரையையும் எடுத்து 2004 இல் விண்ணப்பித்தேன். கிட்டத்தட்ட மூன்று வருடங்கள் அது அங்கு கிடப்பிற் கிடந்தது. பொறுமையிழந்து நான் நச்சரிக்கத் தொடங்க, தகுதியற்றது எனக் காரணம் சொல்லி அதைத் திருப்பி அனுப்பியிருந்தது நூலக சபை. பிரதிகள் இங்கும் அங்குமாக அலைந்ததில் பண்ணாமத்துக் கவியின் அணிந்துரையும் தொலைந்து போய்விட்டது. புகைப்படப் பிரதி எதுவும் எடுத்து வைத்திருக்கவும் இல்லை.

என் மதிப்பிற்குரிய ஆசிரியத் தந்தை அன்பு ஜவஹர்ஷா "இக்கவிதைத் தொகுப்பு கட்டாயம் அச்சில் வரவேண்டும் மகள்" என்று அடிக்கடி சொல்லி வந்தார். புத்தகங்களை அச்சிட்டு எழுத்தாளர்களுக்கு உதவுகின்ற பல ஆர்வலர்களிடமும் உதவுமாறு கேட்டுப் பார்த்தேன். பதிலில்லை. இறுதியாக நானே மறுபடியும் அதை ஒவ்வொன்றாய்க் கோர்த்தேன். மறுபடியும் அணிந்துரைக்காக பண்ணாமத்துக் கவியவர்களிடம் போய் நின்றேன். எவரும் செய்யாத உதவி. மறுபடி ஒரு புதிய அணிந்துரை தந்தார். 2009 இல் என் 'பட்டுப்பூச்சியின் பின்னுகைபோலும்' முதற் குழந்தை முகம் பார்த்துச் சிரித்தாள். சிறந்த மொழிபெயர்ப்புக்கான சாஹித்திய மண்டலப் பரிசினை நான் 2010 செப்டம்பர் 30 அன்று அலரி மானிகையில் பெற்ற கணத்தே என் கண்முன்னே முதற் தோற்றம் காட்டி நின்றார்கள் பண்ணாமத்துக் கவியவர்களும், அன்பு ஜவஹர்ஷா அவர்களும். அதே கவிதை நூலுக்கு அதே ஆண்டின் தமிழியல் விருதும் கிடைக்கப் பெற்றதில் இரட்டிப்பு மகிழ்ச்சியானது.

இறுதியாகச் சொல்ல விரும்பும் சேதி.....?

மொழிபெயர்ப்பு இலக்கியம் என்பது ஒரு பெருந்தவம். மொழியின் விசாலித்த அறிவை அது வேண்டி நிற்கிறது. நிறைய வாசிக்கவும், வளப்படுத்திக் கொள்ளவும் வேண்டியிருக்கிறது. கூடவே தாய்மொழியில் நன்கு வளரவும் வேண்டும். ஒரு மொழியில் தேர்ந்த அறிவு இன்றி இன்னொரு மொழியின் சாகரத்துள் நினைத்தவாறு உள்நுழைய முடியாது. எனவே நிறைய தேடல் வேண்டும் என்பதே எனதான சேதியாகிறது!!!

பிரிவினையின் வேர்

சாதியம் பேசும் மனங்களுக்குள்
வேதம் வேறுந்து போகும்..
நாதமிசைக்கும் துவேசங்கள்
பேதங்களின் மொழியெழுதும்!

குலகோத்திர பாகுபாடுகள்
மனிதாபிமான சிந்தனைச் சாபமே..
செல்வ - வறுமைத் தரப்படுத்தல்
வாழ்வியல் தர்மங்களுக்கு பாவமே!

ஆதமின் பிள்ளைகளனைவரும்
சமத்துவ முச்சுக்கள் என்னுணராமல்
வாதம் செய்து, வர்க்கம் பேசி
தன் - நிற தர்க்கங்களால்
பகுத்தறிவு உள்ளங்கள்
பல திசைகளாக பிரிவதும் இழுக்கே!

பிறப்பின் காலமும், உயிர்ப்பின் வலியும்
மாணிடத்துக்கு பொதுவென்பதை
உணர்வதில் உறுதியற்றவன்
மனித உரிமை மீறலில் தீவிரமடைகிறான்..
ஓடும் உதிரமும், ஒழுகும் கண்ணீரும்
ஒன்று போல் உயிர்ப்புகளையானும் போது,
நாடும் வேற்றுமை வக்கிரகங்கள்
மனுக்குல தர்மத்திற்கு கேடென்பதை
ஏற்காத மனங்களின் தாழ்வு!

தன்னைப் போல் பிறரையும்
அன்பாக நேசித்து மதிப்பதால்
தனியுடைமை வாதத்தின் தத்துவம்
துணிவு இழந்து சேர்ந்து விழும்!!!

● பதுளை பாஹிரா

அல் ஹக் காலாண்டு சஞ்சிகை

நூல் மதிப்பீடு

● பூவெலிகட எம்.எஸ்.எம். சப்ரி

கண்டி மாவட்டத்தில் பல இஸ்லாமிய அறநெறிப் பாடசாலைகள் இயங்கி வருகின்றன. அவற்றுள் ஒரு சிறந்த அறநெறிப் பாடசாலையாக அல் ஹக்கானிய்யாஹ் அறநெறிப் பாடசாலை திகழ்கின்றது. இங்கு 09 வருடங்களாக இயங்கிவரும் “ஹைஅதுத் தலபா” என்ற மாணவர் ஒன்றியத்தின் மூலம் ‘அல் ஹக்’ என்ற காலாண்டு சஞ்சிகையின் முதலாவது இதழ் வெளியிடப்பட்டது.

துளிர்விட்டெழும் இளம்துளிர்களாக இலங்கும் இளம் மாணவர்களின் அழகிய எழுத்தாக்கங்களால் இச்சஞ்சிகை ஆக்கப்பட்டிருக்கின்றது. முஸ்லிம் சமூகத்தின் நல்லெழுச்சிக்காக இம்மாணவர்கள் ஒரு எழுத்துப் புரட்சியை மேற்கொண்டுள்ளார்கள். தங்களது ஆக்கங்களினூடாக சமூகத்தினர் மத்தியில் பாரிய சீர்திருத்தங்களை வேண்டி நிற்கின்றனர். மிகவும் குறுகிய காலத்தில் ஒரு நிறைவான சஞ்சிகையை வெளியிட இருப்பது குறிப்பிடத்தக்கது.

இச்சஞ்சிகையின் முதல் ஆக்கமாக இடம் பெற்றிருப்பது அல் ஹக்கானிய்யா அரபுக் கலாபீடம் பற்றிய ஓர் அறிமுகமாகும். அடுத்து ‘அரேபிய சமூகத்தைக் கவர்ந்த இறையழைப்புப் பணி’ என்ற தலைப்பிலான விளக்கக் கட்டுரையாகும். இதில் நபிகள் நாயகம் (ஸல்) அவர்கள் வாழ்ந்த அரேபிய சமூகம் எவ்வாறானதொரு நிலைப்பாட்டில் வாழ்ந்து வந்தது, நபியவர்கள் தனது தோழர்களுடன் இணைந்து பல இடர்களுக்கு மத்தியில் எவ்வாறு இறையழைப்புப் பணியை மேற்கொண்டார்கள், அதற்காக எவ்வாறான அணுகு முறைகளைக் கையாண்டார்கள், அவர்களின் இறையழைப்புப் பணி அரேபியா சமூகத்தை பெரிதும் கவர்ந்தமைக்கான காரணங்கள் போன்ற விடயங்களை எச்.எம். அஷ்கர் என்ற மாணவர் தெளிவாக எழுதியுள்ளார்.

நபியவர்கள் ஏதாவதொரு விடயத்தைத் தடைப்படுத்துவதாக இருந்தால் முதலாவது தன்னுடைய குடும்பத்தினரையும், தனக்கு நெருக்கமானவர்களையும் முற்படுத்துவார்கள். ஏதாவது பிரயோசனம் தரும் விடயத்தை அறிமுகஞ் செய்வதாக இருந்தால் தனக்கு நெருக்கமில்லாதவர்களை முற்படுத்தக் கூடியவராக இருந்தார்கள்.

அடுத்ததாக ஒரு விமர்சனக் கட்டுரை அரபாத் ஸைபுல்லாஹ் என்ற மாணவனால் தர்க்க ரீதியாக முன்வைக்கப்பட்டுள்ளது. நபிகள் நாயகம் (ஸல்) அவர்களின் பலதாரத் திருமணம் பற்றி இன்றைய காலகட்டத்தில், இஸ்லாத்தின் எதிரிகளால் முன்வைக்கப்பட்டுள்ள தவறான நச்சுக் கருத்துக்களை களையும் முகமாக அக்கட்டுரை அமைந்துள்ளது. நபி (ஸல்) அவர்கள் பல உயரிய நோக்கங்களுக்காகவே பல தாரங்களை மணந்து கொண்டார்கள். அப்படி அவர்கள் பலதார திருமணத்தை மேற்கொண்டதற்கான காரணங்கள் எவை என்ற விடயங்கள் அக்கட்டுரையில் தெளிவுபடுத்தப்பட்டுள்ளது.

அதனையடுத்து இவ்விதழில் ஹிப்லான், எம்.எப். பாய்ஸ் அஹமட் ஆகிய மாணவர்களினால் ஆங்கில மொழியில் இரண்டு கட்டுரைகள் சொற் சுருக்கமும், பொருட் சிக்கனமும் கொண்டதாக எழுதப்பட்டள்ளன. மேலும் 'நபிகளார் பற்றிய பிற மதக் கருத்துக்கள்', 'நபி வழியும் அதன் பெறுமதியும்', 'குர்ஆன் கூறும் நபிகளாரின் அற்புதங்கள்', 'அல்குர்ஆன் கூறும் மருத்துவவியல்' போன்ற தலைப்புக்களில் முறையே எஸ்.ஏ. இக்ராம், எம்.என். உமைர், எம்.ஏ.டபிளியூ. முஹம்மத், எம். சாதிக்க ஆகிய மாணவர்களால் எழுதப்பட்ட கட்டுரைகள் இதழில் இடம்பிடித்துள்ளன.

எம் தலைவர், தூணில்லா வானிலே, ஸீர்த்துந் நபி, பொன்னான நேரம், உத்தம நபியே போன்ற தலைப்புக்களில் எழுதப்பட்ட அம்மார், எச். ஹுமைத், ஏஜீ. முஸர்ரப், இஸட்.எச்.எம். அம்ஸர், எம்.என்.எம். ஹம்ஸா ஆகியோரின் ஐந்து கவிதைகளுள் இவ்விதழை அலங்கரிக்கின்றன.

ஸீர்த்துந் நபி என்ற கவிதையின் சில வரிகள் இதோ...

தூய்மையான இஸ்லாத்தை
தூய்மையாக துதித்த நாள்முதல்
துஷ்டர்களால் துன்பப்பட்டீர்களே
அல்லாஹ்வின் அன்பு ஒரு பக்கம்
அபூஜஹ்லின் அநாச்சாரம் மறு பக்கம்
வரண்ட நிலத்திலே முரட்டு மக்களை
விரைந்து அழைத்தீர்களே

என்று அந்தக் கவிதை தொடர்கின்றது. அடுத்ததாக எம். சாதிக்க என்ற மாணவனின் 'கிழிந்த கடதாசியின் சில வரிகள் சொன்ன கதை' என்ற சிறுகதை காணப்படுகிறது. இந்தக் கதையில் வரும் அஹ்மத் என்ற கதாபாத்திரம் 'இந்த முட்டாள்களுக்காக மா நபியின் சுன்னத்களை விடுவதா?' என்ற கிழிந்த கடதாசியில் காணப்பட்ட கூற்றை சிந்திப்பதாக கதை நகர்ந்து செல்கின்றது.

இவ்விதழில் இதழாசிரியரின் உரையொன்று கட்டாயம் இடம்பெற்றிருக்க வேண்டும். எதிர்காலத்தில் இன்னும் பல சிறப்பம்சங்களை உள்ளடக்கியதாக இச்சஞ்சிகையின் ஏனைய இதழ்களை வெளிக்கொணர வாழ்த்துகின்றேன்!!!

சஞ்சிகை:- அல் ஹக்

வெளியீடு:- ஹைஅதுத் தலபா ஹக்கானிய்யா மாணவர் ஒன்றியம்

விலை:- குறிப்பிடப்படவில்லை

கவலைல்லாத மந்தம்

● வெல்லிதாசன்

வாசற் படிகளில்
காலடி வைக்கு முன்
வரவேற்று எப்படியென
அளந்து படி!

அண்ணனின் வீடாயினும்
அண்ணியின் எண்ணப்படியே
அனைத்தும் என்பது
அத்துப்படி!

அவர் சொன்னாலும்
உனக்கு
வெறுந்தேநீர் தன்னும்
ஆறிய பின்னாவது
வந்து சேருமா என்பதால்
அண்ணிக்கும் உனக்கும்
ஆகுமா ஆகாதா என்பதை
அறிந்து காலடி எடுத்து வை!

வலது காலடி வைத்து
உள்நுழையும்
புதுமணப் பெண்ணுக்கு
அவள்
சீர்வரிசை அளந்தபடியே
சீராண்படி
மரியாதைப் படிகள்
மாமி மச்சிகளிடம்!

எனக்கோ இதுபற்றி
ஏதும் கவலையில்லை
எல்லோர் வாசற் கதவுகளும்
எனக்காக
எப்பொழுதும் இறுக
முடியே கிடக்கும்
நாலு காசில்லாத
ஏழை நான்!!!

அதிசயமீலை

உயிரோடு இருந்தபோது
உணர்வுகளின் மீதும்
உடலின் மீதும்
கட்டி எழுப்பி நிறுவியதை
மறந்து மறைத்து விட்டதால்தான்
செத்த உடலின் மேல்
எழுப்பப்பட்ட தாஜ்மகால்
அதிசயமென
சொல்லிப் போகின்றாய்!

இன்னமும் தொடர்கின்றன
ஒவ்வொரு பெண்ணின்
உயிர்ப்புள்ள உடலின் மீதும்
கட்டிவிட முயலுகின்ற
காணமுடியாது
உணரமுடிந்த
தாஜ்மகால்கள்!

இடிக்கத் துவங்குகின்றேன்
நீ
என் மேல் கட்டத்துவங்கும்
தாஜ்மகாலின்
ஒவ்வொரு செங்கல்லையும்
என் வெப்ப
சுவாசக் காற்றை
தாண்டிப் போகவைத்து!!!

● எல். தேனுஷா

உருமுன் காத்திடு

உருவகக் கதை

● மருதூர் ஜமால்தீன்

இரவின் ஆட்சி, எங்கும் மயான அமைதி. சில்லூறுகளின் சத்தமும் இடையிடையே பறவைகளின் சிறிய குரல் ஒலிகளும் கேட்ட வண்ணமிருந்தன. அந்தப் பகுதியில் அமைந்துள்ள ஒரு வீடு. அங்கு எல்லோரும் அமைதியாக உறங்கிக்கொண்டிருந்தனர். அந்த வீட்டின் அடுக்களைப் பகுதி இரவு வேளையில் எலிகளின் சாம்ராஜ்யமாக மாறிவிடும். அடுக்களையில் உணவுப் பொருட்களை களவாடுவதிலும், பாவனைப் பொருட்களை தாறுமாறாக சிதைப்பதுமாக எலிப்படையினர் விடியும்வரை விளையாடிக் கொண்டிருப்பர்.

இவைகளின் தொல்லைகளைச் சகிக்க முடியாத வீட்டு எஜமான் பொறியொன்றினை உணவுப் பண்டங்களால் பிணைத்து எலிகளின் ஆட்சியை முடிவுக்குக் கொண்டுவரும் முனைப்போடு ஏற்றி வைத்திருந்தான். சற்று நேரத்தில் எலியொன்று பாய்ந்து வந்து பொறியை நெருங்கியது. பொறியும் பேச ஆரம்பித்தது.

“சகோதரா சற்று நில்! உன் வாழ்வை வீணாக அழித்துக்கொள்ள முயலாதே! இந்த வீட்டுக்காரன் உன்னைக் கால்வதற்காக என்னைத் தயார் செய்து வைத்திருக்கிறான். உன்னைப் படைத்தவன் உனக்கு எப்படியும் உணவு தருவான். நீ சுதந்திரமாக உணவு தேடி உண்பதற்கு எத்தனையோ வழிகளை இறைவன் வைத்திருக்கிறான். திருட்டுத் தனத்தால் வீணாக அழிவைத் தேட ஏன் முனைகிறாய்?” என்று எலியைப் பார்த்து அந்தப் பொறி கூறியது.

“என்ன பொறியாரே! புதுக் கதை விடுகிறாய்? இத்தனை காலமாக நானும் எனது பிள்ளை குட்டிகளும் இந்த வீட்டில் வெகு சுதந்திரமாக வாழ்கிறோம். எப்படி எங்கெல்லாம் உணவைப் பெற்றுக் கொள்ள முடியுமோ அங்கிருந்தெல்லாம் நாங்கள் உணவைப் பெற்றுக்கொள்கிறோம். இன்று மட்டும் நீ எங்கோ இருந்து வந்து ஏதோ ஒரு துண்டு உணவை ஏந்திக் கொண்டு புதுத் தத்துவம் பேசுகிறாய். உன்னிடத்தில் கேட்டுத்தானா நாங்க உணவு பெறணும். நினைத்த இடத்தில் கிடைத்ததை உண்ணுவோம். நீ உனது வேலையைப் பார்த்துக் கொண்டு சும்மா கிட” என்றது எலி.

“சகோதரா! எனது வேலை எதுவென்று தெரியாதவனாக நீ கதைக்கிறாய். உங்களைப் போன்றோரை ஏமாற்றி என்னில் சிக்க வைத்து கொடுமை செய்து கொல்லுவதற்கே வீட்டுக்காரன் என்னை நியமித்திருக்கிறான். பலரை நான் கொன்றிருக்கிறேன். சிலரே காயங்களுடன் தப்பியிருக்கிறார்கள். ஆனால் எனக்கும் இதயமுண்டு. எனது எஜமானனின் கடமையை நிறைவேற்றுவதற்கு

முன் உனது எலிக் கூட்டத்தாருக்கு நான் கூறும் எச்சரிக்கையை எவரும் கேட்பதில்லை. நீயாவது கேட்டுத் தப்ப வேண்டும் என்ற எண்ணத்திலேயே நான் சொன்னேன்” என்றது பொறி.

“பொறியாரே இருந்த இடத்தைவிட்டு உன்னால் அசையக் கூட முடியாது அதற்குள் ஆயிரம் அறிவுரை கூறுகின்றாய். என்னைப் பார் நினைத்த இடத்திற்கு ஓடுவேன்.. ஆடுவேன் என்பதை நீ தப்புக் கணக்குப் போட்டிருக்கிறாய். சும்மா தொண தொணக்காதே. நீ கண்ணிமைப்பதற்குள் உனது உணவுப் பருக்கையை பறிக்கிறேனா இல்லையா என்பதைப் பார்” என்றது எலி.

“சகோதரா! அவசரத்தால் அறிவிழக்காதே. பின்னால் வருந்துவாய். கடைசியாக உன்னை எச்சரிக்கிறேன். இங்கிருந்து நீ சென்று விடு. உன்னுடைய உயிரைப் பாதுகாத்துக்கொள்” என்றது பொறி.

“இங்கே பார். உனது உணவை இதோ பறிக்கிறேன்” என்று கூறி பொறியின் மீது பாய்ந்தது. பொறியும் உடனே எலியைக் கவ்விக்கொண்டது. பொறியில் அகப்பட்ட எலி குற்றயிராய்க் கிடந்து தன்னைக் காப்பாற்றாமாறு கெஞ்சியது.

அதற்குப் பொறி, “சகோதரா! உலகத்தில் வாழும் அனைத்து உயிருள்ள, உயிரற்ற பொருட்களுக்கும் உயிரைப் பறிக்க முடியுமே தவிர உயிரைக் கொடுக்க முடியாது. அது உன்னையும், என்னையும் படைத்தவனால் மட்டுமே முடியும். இறைவன் நாடினால் இந்த வீட்டுக்காரன் மூலம் ஒரு வேளை உன்னை வாழ வைக்கலாம். அதற்கிடையில் நீ உயிர் பிழைப்பது சந்தேகம். என்னால் இப்போது எதுவுமே செய்ய முடியாது. இதனால் தான் உனக்கு நான் பல தடவை இதுபற்றி எச்சரித்தேன். எனது உபதேசம் அனைத்தும் விழலுக்கிறைத்த நீராயின.

இன்று நல்ல வார்த்தைகளை, அறிவுரைகளை அநேகமானோர் கேட்டு நடப்பதில்லையே. பின்னர் வருந்தும் போது புத்தி தெளிந்தும் பயனில்லை. நல்ல உபதேசங்களைக் கேட்டு வாழத் தெரியாதோர்க்கு உனது முடிவு ஒரு பாடமாக அமையட்டும்” எனக் கூறி பொறியும் அமைதியானது!!!

“பூங்காவனம்” கிடைக்குமிடங்கள்

பூபாலசிங்கம் புத்தகசாலை கொழும்பு - 06
பூங்காவனம் பதிப்பகம் - கல்கிசை

ப்ரியமான வாசகர்களே!

உங்களால் இயன்ற அன்பளிப்புக்களை வழங்குவதன் மூலம் ‘பூங்காவனம்’ சஞ்சிகையின் தொடர் வளர்ச்சிக்கு உதவுங்கள்!

கலை இலக்கிய சமூக சஞ்சிகை

மனித வாழ்வு இய்யுச்சிதான் ஆகிடவும்

மனிதன் எப்போதும் மதிப்புக்குரியவன்
எக்காலமும் மற்றவர் அவனை மதிக்க வேண்டும்
தனித்தவனான அல்லாஹ்வின் படைப்புத்தான்
மனித வர்க்கங்கத்தினர் அனைவரும்!

அகந்தை என்பதே இந்த மனிதனுக்கு
எக்காலத்திலும் வரவே கூடாது
இகழ்ச்சிதான் கிடைக்கும் அவனுக்கு
இதனை வழிநடத்திச் சென்றானேயானால்!

பெற்றோருக்கும் பெரியோர்களுக்கும் என்றும்
நல்லெண்ணங்கள் ஏற்பட வேண்டும் அதனால்
கற்றத் தெளிந்திட மனிதனுக்கு அவர்களின்
ஆசிர்வாதம் நிச்சயம் கிடைக்கும்!

திறமை ஏதாவதொன்றில் உனக்கு
ஏற்றம் இருக்கத்தான் செய்யும் - மனிதா
மற்றதும் கூட வல்லமை பேசாதே நிச்சயமாக
வல்லவனுக்கு வல்லவன் பாரினிலுண்டு!

தட்டிக்கழித்திடும் வார்த்தைகளை மட்டுமே
வாழ்நாளில் ஒருபோதும் பயன்படுத்திடாதே
கெட்டவன் என்ற பெயர்தான் ஓங்கி நிற்கும்
காரியங்கள் எதுவும் கைகூடாமலுமாகிடலாம்!

விட்டுக்கொடுத்து வாழும் மனப்பான்மையானது
உன்னில் நிரம்பவே இருந்திட வேண்டும் மனிதா
போட்டி பொறாமைகளையும் நீக்கிவிட்டாயானால்
வாழ்வை நலமாய் ஆக்கிடலாம் மனிதா நீ!!!

● கலாபூஷணம் எம்.எம்.எம். அலி அக்பர் - கிண்ணியா

இலக்கிய அனுபவ அலசல் - 12

(கவிஞர். ஏ. இக்பால்)

மனிதர்கள் மத்தியில் மன மகிழ்ச்சியையும், பலவித அறிவிப்புக்களையும், அறிவுறுத்தல்களையும் பரப்புவதோடு பொதுக் கருத்தை உருவாக்கி முக்கிய இடத்தைப் பத்திரிகைகளே பெற்று நிற்கின்றன.

தினசரி (DAILY NEWS PAPER) என்றும், சஞ்சிகை (MAGAZINE) என்றும் பத்திரிகை இருவகைப்படும். உலக நிகழ்ச்சிகள், செய்திகள் இவை பற்றிய கருத்துக்களைத் தினசரி, தினம் தினம் தரும். சஞ்சிகைகள் பலவகைப் பொருள் கூறும் கட்டுரைகள், படங்கள், தனித்தனி கொள்கைப் பரப்பல், சமய வேறுபாடுகள், இலக்கியம், கவிதை சார்ந்த துறைகள் என்பவற்றை வெளியாக்கும்.

உலகத்தில் முதன் முதல் வெளிவந்த தினசரி ஆறாம் நூற்றாண்டில் சீன நாட்டின் தலைநகரான பீஜிங்கில் பிரசுரமான “டீஸிங் பவோ TSING PAU - எனும் அரசு செய்தித் தாளே! இது, 1835 வரை வெளியானது. எழுத்துக்களைச் செதுக்கிய “ப்ளொக்”குகளைக் கொண்டே பிரதி எடுத்து வெளியிட்டனர்.

அச்சு இயந்திரம் 17 ஆம் நூற்றாண்டின் தொடக்கத்திலேயே கண்டுபிடிக்கப்பட்டது. இதன் பின்புதான் பத்திரிகைத் தொழில் உலகெலாம் பரந்து வளர்ந்தது. இந்தியாவில் அச்சு கண்ட முதல் மொழி தமிழ்தான். தமிழ் நாட்டிலேயே அச்சு ஆலை நிறுவப்பட்டது.

முதன் முதல் இலங்கையில் தான் தமிழ் மொழியில் பத்திரிகை வெளியானது. 1802 இல் “த கவர்ன்மென்ற் கெஸ்ட்” ஆங்கில வார இதழ் மூன்று மொழிகளிலும் வெளியானது. தமிழ்ப் பகுதிக்கு “அரசாங்க வர்த்தமானி” எனத் தனியாகப் பெயரிடப்பட்டிருந்தது. இந்த “அரசாங்க வர்த்தமானி” தான் தமிழ் கூறும் நல்லுலகம் முழுவதிலும் வெளியான முதல் இதழ் என்பதில் இலங்கை பெருமைப் படலாம்.

வெகுசனங்களைப் பாதிக்காத, குறிப்பிட்ட சமூக, கலாசார சமய நோக்குகளில் ஒன்றை அல்லது இரண்டை அடிப்படையாகக் கொண்டெழுவுதே சிற்றிதழ் எனலாம். அர்ப்பண நோக்குடன் எவ்வித இலாபமுமில்லாமல் கடுமையான இன்னல்களுக்கிடையில் வெளியான சிற்றிதழ்கள் முக்கிய படைப்பாளிகளுக்கு களம் அமைத்துக் கொடுத்தன. அவற்றையெல்லாம் விரிவுபடுத்தாமல் இலங்கையில் முஸ்லிம்கள் வளர்த்த சிற்றிதழ்கள் பற்றிய ஆய்வை மட்டுமே இங்கே முன்வைக்கின்றேன்.

18, 19 ஆம் நூற்றாண்டுகளின் தொடக்க காலமெலாம் இலங்கை முஸ்லிம்கள் அறபுத் தமிழ் எழுத்துக்களில் ஆர்வமுடையோராய் இருந்தனர். 19 ஆம் நூற்றாண்டின் ஆரம்ப காலத்தே 1831களில் கிறிஸ்தவ சமயம் சார்ந்த சிற்றிதழ் வெளியாகியது. 1864களில் இந்து சமய சிற்றிதழ் வெளியானது. இதைத் தொடர்ந்தே இஸ்லாமிய சிற்றிதழாக முஸ்லிம்கள் மத்தியில் 1869 களில் “ஆலமத்இலங்காபுரி” எனும் அறபுத் தமிழ் சிற்றிதழ் வெளியானது. இதன் ஆசிரியர்: சல்தீன் என்பவரே! அறபு லிபியையும், தமிழ் ஓலியையும் அறபுத் தமிழ் லிபியிலே சிற்றிதழ் மாதா மாதம் வெளியானது. இந்த வரிசையில் 1876களில் கொழும்பிலிருந்து வாரச் சிற்றிதழாக “புதினாலங்காரி” வெளிவந்தது. இதன் ஆசிரியர்: நெ.ம. வாப்பு மரைக்கார். இஸ்லாமிய சமயச் செய்திகளை அதிகமாக “புதினாலங்காரி” அடக்கி வெளியாக்கியது. இதனால் இஸ்லாமிய முத்திரை பதித்து வெளியான சிற்றிதழாக இது உயர்ந்தது.

ஆங்கிலேயர் ஆட்சியில் கல்வி, கலாசாரம், அரசியல் இம்முன்றிலும் தத்தம் சமூகங்களுக்காக அநகாரிக தர்மபால, ஆறுமுக நாவலர், சித்தி லெவ்வை ஆகியோர் முன்னேற்றப் பாதைக்கு வழிவகுத்து நின்றனர். சிற்றிதழ்களும் வெளியிட்டனர்.

சித்தி லெவ்வை அவர்கள் தமது சமூகத்தின் கல்வி, கலாசார, அரசியல் சிந்தனைகளை வளர்க்க 1883 களில் “முஸ்லிம் நேசன்” எனும் சிற்றிதழை வெளியாக்கினர். முஸ்லிம் வெளியாக்கிய - வளர்த்த சிற்றிதழ்களில் முன்றாவது இடத்தை ‘முஸ்லிம் நேசன்’ பெற்றாலும் அரசியல், சமயம், சமூகம், உரிமை, கல்வி இன்னோரன்னவைகளை வைத்துக் குரல் கொடுத்த முதலாவது சிற்றிதழாக இடம் பெறுகின்றது.

முஸ்லிம் நேசனின் வெற்றி காரணமாக முஸ்லிம்களின் மேம்பாட்டை, இஸ்லாமிய வளர்ச்சியை அடிப்படையாகக் கொண்டு 1886 களில் ‘சர்வசன நேசன்’ எனும் சிற்றிதழை ஏ.எஸ்.சி. முகைதீன் என்பவர் கொழும்பு மெஸஞ்சர் வீதி, முதலாம் இலக்க இல்லத்திலிருந்து வெளியாக்கினர். இந்த அடிச் சுவட்டில் 1889 களில் “கஷ்பூர்ரான் அன்கல்பில்ஜான்” எனும் அறபுத் தமிழ் சிற்றிதழ் வெளியானது. இதன் ஆசிரியர்: சையத் முகம்மது உசேன் என்பார். அறபுத் தமிழைக் கையெழுத்தில் எழுதிக் கல்ஸ்சில் அவ்விதழை வெளியிட்டனர்.

‘முஸ்லிம் நேசன்’ ஏழு வருடங்கள் வெளிவந்த காலம் சித்தி லெவ்வை அவர்கள் சமசுதீன் என்பவருக்களித்தார். சமசுதீன், உதுமான் என்பவரை ஆசிரியராக்கி அதை நடத்தினார். ஞான வழியில் சென்ற சித்திலெவ்வை அவர்கள் 1892 இல் ‘ஞானதீபம்’ என்னும் சிற்றிதழை வெளியிட்டார். புதுமையான உத்தியைக் கையாண்டு பல சமய வல்லுனர்கள் ஓர் ஆலிமிடம் கேட்கும் வினாக்களுக்கு வீண் தர்க்கமில்லாமல் உண்மை அறிய முற்படுவோர்களின் சம்பாஷணையாக இவ்விதழ் தொடர்ந்தது ஒரு புதுமையே!

இம்முறை பிழையானதென வாதிட்டோர் 1893 களில் 'ஞானதீக சங்காரம்' எனும் சிற்றிதழை வெளியிட்டனர். ஞானதீபத்திற்கெதிர் நிற்க முடியாமல் இவ்விதழ் நின்றவிட்டது.

1869 முதல் 1893 வரை பத்துச் சிற்றிதழ்கள் முஸ்லிம்கள் மத்தியில் விழிப்புணர்ச்சியை ஏற்படுத்தின. 1900 இலிருந்து சுதந்திரமடையும் காலம் வரை இருபத்திரண்டு சிற்றிதழ்கள் முஸ்லிம்களால் வெளியிடப்பட்டன. அவற்றின் விபரமறிதல் நன்றென எண்ணுகிறேன்.

1900 ஆம் வருடத்தில் 'அஷ்ஷாப்' எனும் சிற்றிதழைத் தோற்றுவித்த அப்துல் அஸ்ஸீ அவர்கள் அதனை நிறுத்தி 1901 இல் 'முஸ்லிம் பாதுகாவலன்' எனும் சிற்றிதழை வெளியிட்டார். முஸ்லிம்கள் முன்னேற்றத்தில் அக்கறை கொண்ட இச்சிற்றிதழ் செய்திகளுக்கும் இடமளித்தது. இது 'முஸ்லிம் பாதுகாவலன்' அச்சகத்தில் கொழும்பு புதிய சோனகத் தெருவிலிருந்து தோற்றம் பெற்றது. 1906 களில் "மிஸ்பாகுல் இஸ்லாம்" என்னும் சிற்றிதழை எம்.எல்.எம். முகம்மது காசிம் ஆலிம் அவர்கள் வெளியிட்டனர். 1908களில் 'அல் முஸ்லிம்' எனும் சிற்றிதழைக் கொழும்பு கல்வி விருத்திச் சங்கத்தினர் ஐ.எல்.எம். அப்துல் அஸ்ஸீ அவர்களை ஆசிரியாக்கி வெளியிட்டனர். 1914 களில் 'இலங்கை முஸ்லிம்' எனும் சிற்றிதழ் கே.கே. ஹமீத் அவர்களை ஆசிரியராகக் கொண்டு வெளியானது.

1917 இல் 'லங்கா மித்திரன்' எனும் சிற்றிதழ் எம்.என். அகமது லெவ்வை அவர்களை ஆசிரியராகக் கொண்டு வெளியானது. 1919களில் 'ஹிதாயத்துல் இஸ்லாம்' என்னும் சிற்றிதழ் டாக்டர் மௌலானா செய்யித் ஹுசைன் அவர்களை ஆசிரியராகக் கொண்டு வெளியானது. இவ்வாண்டில் ரி.கே. லை என்பவரை ஆசிரியராகக் கொண்டு கும்பனித் தெருவிலிருந்து 'தூதன்' எனும் ஆங்கில, தமிழ் கட்டுரைகளுடன் வெளிவந்தது. 1920களில் அல்குர்ஆன் போதனைப் பரப்பலுக்காக ஐ.எல்.எஸ். முகம்மது யூசப் என்பவரை ஆசிரியராகக் கொண்டு 'இஸ்லாம்' சிற்றிதழ் வெளியானது.

1930 இல் ஆசிரியர் அப்துல் கபார் அவர்களால் "தப்லீகுல் இஸ்லாம்" சிற்றிதழும், மதார் சாகிபை ஆசிரியராகக் கொண்டு "முஸ்லிம் சமரச்சனி" சிற்றிதழும், மீராமுகிஸதீனால் 'தினத் தபால்' சிற்றிதழும் வெளியாகின. 'தினத் தபால்' இலங்கையின் முதலாவது தினசரியாக வெளியான போதும் இஸ்லாமியச் செய்தியால் சிற்றிதழாகியது. 1931 இல் 'முகம்மதலி' எனும் சிற்றிதழை ஓ.கே. முஹிதீனின் ஆசிரியத்திலும், 1935 களில் பாவலர் சம்சுதீனின் ஆசிரியத்தில் "ஞானச்சுடர்" சிற்றிதழும், "இலங்கைச் சோனகர்" சிற்றிதழும் வெளியாகின. 1939 களில் அன்பர் பூபதி தாசனின் "ஞானக் கடல்" சிற்றிதழும், "ஹிஜ்ஜான்" சிற்றிதழும் வெளியாகின. 1945 இல் மௌலவி அப்துல் றஸாக்கின் "அல் இஸ்லாம்" சிற்றிதழும், 1946 களில் "இஸ்லாமிய தாரகை" சிற்றிதழ் முஹம்மது ஸாலிஹ் அவர்களின்

ஆசிரியத்திலும், ஆசிரியர் முஹிதீனின் “உதயதாரகை” சிற்றிதழும், 1947 களில் முஹிதீனின் “தோழன்” சிற்றிதழும் வெளியாகின. இலங்கையின் சுதந்திரத்துக்கு முன்னெழுந்த இச்சிற்றிதழ்கள் இந்திய சுதந்திரப் போராட்டத்தின் நிழலில் சஞ்சரித்ததெனலாம். இக்காலத்தே பாகிஸ்தான், இந்தியா சுதந்திர இழுபறியில் ‘இஸ்லாமிய தாரகை’ சிற்றிதழ் பாகிஸ்தானை ஆதரித்ததால் இந்தியா அதைத் தடை செய்தது.

சுதந்திரத்துக்குப் பின்னெழுந்த முஸ்லிம்களின் சிற்றிதழ்கள் அநேகமாக அரசியலே பேசி நின்றன. மிகச் சில சமய, கல்விச் சிந்தனைகளில் கருத்துவான்றி நின்றன. ஒன்று இரண்டு பொழுதுபோக்கை முன்னிறுத்தின. அவற்றையெல்லாம் கணக்கெடுப்பின் 1980 வரையே நீளும்.

1949களில் “அகதியா” கே.எஸ். முகம்மது தாவூதை ஆசிரியாகக் கொண்டது. 1950களில் “நவயுகம்” சிற்றிதழ் செய்யத் அஹமதை ஆசிரியராகக் கொண்டு வெளியானது. 1953களில் “தாரகை” சிற்றிதழ் முகம்மது ஸாலியை ஆசிரியராகக் கொண்டு வெளியானது. ‘இஸ்லாமிய’ என்ற பகுதியை நீக்கிய காரணம் இந்தியத் தடையே! இக்காலத்தில் “முஸ்லிம் மஞ்சரி” சிற்றிதழைக் கியாசும், “இஸ்லாமியர்” சிற்றிதழை ஜெயிலானியும் வெளியாக்கினர்.

1955 களில் ஆசிரியர் அப்துல் ஹமீத் என்பவரால் “உண்மை உதயம்” சிற்றிதழ் வெளியானது. 1958களில் யூ.எம். தாஸ்மீன் ‘வாழிகாட்டி’ சிற்றிதழும், “சரந்தீப்” சிற்றிதழும் வெளியாகின. 1960 இல் “தாரகை” ஆசிரியர் முஹம்மத், 1961 இல் “மணிக் குரல்” எம்.ஸீ.எம். சுபைர், 1962 இல் “மரகதம்” ஆசிரியர் இளங்கீரன், 1962 இல் “முஸ்லிம் செய்தி” ஆசிரியர் முஹிதீன், 1964 இல் “புதுமைக் குரல்” ஆசிரியர் முக்தார் ஏ. முகம்மது (வெலிகம்), 1964 இல் “புதுப் பாதை” ஆசிரியர் அமான்னுல்லாஹ், “அல்மதீனா” ஆசிரியர் சைபுல் உசேன், 1965 “நிலா” ஆசிரியர் மானா மக்கீன், “இளம்பிறை” ஆசிரியர் எம்.ஏ. நஹ்மான், 1967 ‘அல் இஸ்லாம்’ தமிழ் ஆங்கிலச் சிற்றிதழ், “மாணவ முரசு” ஆசிரியர் ஹனீபா, “அல்மதீனா” ஆசிரியர் எம்.பி.எம். மாஹிர், “இன்ஸான்” ஆசிரியர் அபூதாலிப் அப்துல் லதீப், 1968 “பாசமலர்” ஆசிரியர் சரண்மீப் முஸ்தபா, 1970 “அல்ஹஸனாத்” ஐமாதே இஸ்லாமி வெளியீடு, 1975 “நல்வழி” ஆசிரியர் ரிழ்வான் மாஸ்டர், “அபியுத்தன்” ஆசிரியர் எச்செம்பி முஹிதீன், “இஷா அத்துல் இஸ்லாம்”, “கடல்” சிராஜுதீன், 1977 “அஷ்ஷபாப்” ஆசிரியர்கள் எம்.எச்.எம். நாஸர், எம். பாஸி இச்சிற்றேடுகள் சுதந்திரத்திற்குப் பின் 1980 வரை வெளியாகின.

1980களிலிருந்து இற்றை வரை வெளியான சிற்றிதழ்கள் ஏராளம். அவற்றை இன்னொரு சந்தர்ப்பத்தில் கணக்கெடுப்போம்!!!

(இன்னும் வரும்)

எம் கண்ணீரும் கண்ணீரும்

● மிகிந்தலை ஏ. பாரிஸ்

தேசம் மட்டும்
தேயிலையில் செல்வம் கொழிக்கும்
இந்த தேசம் எம்
வாழ்விற்கு வளத்திற்கு
வழியேதும் செய்யாது
திகைத்து நிற்கும்!

எம்மை தேநீர் போல
கொதிக்க வைக்கும்
வறுமையை மட்டும்
வயிற்றோடு ஓட்டி வளர்க்கும்
வயிறு மட்டுமே
வளர்க்கும் ஓட்டாண்டுகளாய்
வருவாயின்றி
துடிக்க வைக்கும் - அது
வறுமையில்
மிக உயர்ந்தே இருப்பதாய்
செய்திகள் வர வைக்கும்!

எம் மலைகளின்
நீரோட்டம் தான் - இந்த
தேச மண்ணையே நீராட்டும்
தேச மண்ணில் மன(ண)ம் பரப்பி
தேசத்தின்(ல்) தேகம் வளர்க்கும்
எம் தணியாத
தாசத்திற்கு மட்டும்
பீலிக்கரையில்
வெற்றுப்பாத்திரங்கள்
ஏங்கித் தவிக்கும்!

பீலிக்கரையும்
எம்மைக் காணும் போது - ஏனோ
போலி முகம் காட்டி
வெறும் நீலிக்கண்ணீர் வடிக்கும்
எம் கண்ணீர் மட்டும்
மடைதிறந்து...???

ஜனநாயகம்

என்னை நீ அறியாய்..
என் குணம் பொருளறியாய்..
என் முன்பு நிற்போன்
எவனென்று கண்டறியாய்..
என்பின் வருவோனின்
குறை நிறைக் குறிப்பறியாய்..

உன்னையா நீ அறிவாய்?

உன் பலம் பலவீனம்,
உன் திறமை, அறியாமை,
உன் தவறு, உன் தோல்வி,
உன் குறைகள் நீயறியாய்..

வாமனன் நீ... உனை நீயே
விண்ணளந்து மண்ணளக்கும்
விஸ்வரூபன் என நினைப்பாய்..
உன்னை வியப்பாய்..

உனக்கு நீயே மகுடமிட்டு
உன்னை நீ ஜெமானன்
எனச்சொல்வாய்..

முரசறைந்து
மன்னன் நீ என்றும்
வணங்கி மதித்தெல்லோரும்
உன் புகழே பாடவேண்டும் என்றும்
உருக்குகிறாய்..

என்னுள் நான் சிரித்தபடி..
நின்முன் பணிகின்றேன்!!!

● த. ஜெயசீலன்

சுயநிர்வாகம்

சிறுகதை

● எஸ்.ஆர். பாலசந்திரன்

கார் நீர்கொழும்பை நோக்கிப் பறந்துகொண்டிருந்தது. காருக்குள் மனோகரன் தன் மனைவி வசந்தியோடு கலகலவென்று பேசிக்கொண்டு ஓட்டிக்கொண்டிருந்தார். மனோகரனுக்கு வயது 35. படித்தவர், ஒரு ஸ்தாபனத்தில் உயர் அதிகாரி. மனைவி வசந்தியும் பட்டதாரி. இவர்களுக்கு இரு குழந்தைகள். சேரன் 10 வயது, சுந்தரவதனி 8 வயது. சந்தோசமான வாழ்க்கை.

மனோகரனுக்கு ஒரு பலவீனம் மது, புகை, போதை மருந்து, பெண் தொடர்பு கிடையாது. ஒழுங்காக தேகப் பயிற்சி செய்து கட்டான உடல். ஆனால் உணவுப்பிரியர். உணவை ரசித்து விரும்பிச் சாப்பிடுவார். சுத்த மரக்கறி உணவு உண்பவர். ஆதலால் இரத்தக் கொதிப்பு போன்ற பிரச்சினைகள் இல்லை. உணவை ரசித்து உண்பவன்தான் உண்மையான உழைப்பாளி, கலைஞன் என்று கூறுவார். காலை உணவு சிம்பிளாக இருக்கும். மதிய உணவு கட்டிக் கொண்டு போவதால் அளவாக இருக்கும். இரவு உணவு அமர்க்களமாக இருக்கும். குழந்தைகளோடு ரசித்துச் சாப்பிடுவார். மாலையில் வீட்டில் சிறுநுண்டி வெளுத்து வாங்குவார். வெங்காய வடை, போண்டா, முறுக்கு இப்படிப் பல வகை. வசந்தியும் அதற்கேற்ப ருசியாகச் செய்து வழங்குவாள்.

ஆனால் தினமும் மாலை வீடு வரும் கணவன், 'வசந்தி! என்ன டிபன்?' என்று கேட்டுக் கொண்டு வருவது எரிச்சலையே கொடுக்கும். என்னைவிட இந்த மனுசனுக்கு டிபன்தான் முக்கியம் என வசந்தி அங்கலாய்ப்பாள். ஆனால் ஒரு திருப்தி. மது, புகை, மாமிசம் எதுவும் கிடையாது. கடவுள் செயல் இந்த மனுசன் இப்படி இருக்கிறார். இல்லாவிடில் வெள்ளவந்தையில் ஒரு கோழிக்கடை, மதுபானசாலை மிஞ்சாது. விழுங்கியே முடித்து விடும். மனோகரனுக்கு கொத்து ரொட்டியில் ஆசை அதிகம். அதைக் கண்டு பிடித்ததே யாழ்ப்பாணத்தான் தான். 1972 ஆம் ஆண்டு யாழ்ப்பாணம் சுபான் கபேயில் தான் கொத்து ரொட்டி போட்டார்களாம். ரொட்டியை கொத்தி கறிகளோடு சேர்ப்பதால் கொத்து ரொட்டி என்று பெயர் வந்ததாம். எதிர்த்து வாதாட நண்பர்கள் தயாராய் இல்லை.

இப்போது நீர்கொழும்பில் வசந்தியின் பெற்றோர் வீட்டுக்குப் போய்க் கொண்டிருக்கிறார்கள். வீடு வந்துவிட்டது. ஆனால் மனோகரன் காரை வீட்டுக்கெதிரில் உள்ள கடைக்கு எதிரே நிறுத்தினார். அது ஒரு ரொட்டிக்

கடை. கொத்து ரொட்டி போடும் கண கண வென்ற சத்தம் சங்கீதமாக ஒலித்தது. காரை நிறுத்தியதும் கடையில் இருந்து பையன் ஒருவன் ஓடி வந்தான். தனக்கு ஒரு பிளேட் கொத்து ரொட்டி (கிழங்குக் கறி போட்டது) புதினாக் கீரை சம்பல் என்று ஓடர் பண்ணியவர்,

“வசந்தி உனக்கு...” என்று ஆரம்பித்தார். வசந்தியின் கண்களில் 2000 வோல்ட் பொறி பறந்தது. வாயை மெதுவாக மூடிக்கொண்டார். கொத்து ரொட்டியும் வந்தது. அதை சுவைத்துச் சாப்பிட்டார். தேநீர் வேண்டாம் என்று கூறி பில்லை கட்டிவிட்டார். வசந்தி சீறினாள்.

“ஏன் அதையும் குடிச்சு தொலைப்பது தானே” என்றாள்.

மனோகரன் அமைதியாக, “உனது அம்மா வீட்டில் தேநீர் தருவார்கள் தானே. ஏன் வீணாகக் காசை செலவழிக்க வேண்டும் என்றார் புன்சிரிப்போடு. வசந்தி தலையில் அடித்துக் கொண்டாள்.

‘ஐயோ இந்த கசவாரத்தை (கஞ்சன்) என்னுடைய தலையில் கட்டி வைத்தானே என் அப்பன். இரண்டாய் கிழிக்கிறேன் பார்.’

“காரை எடுங்கோ”

கார் முன் வீட்டில் நுழைந்தது. அத்தான், அக்கா வந்திருக்கினம் என மச்சான் மார் ஓடி வந்து உபசரித்தனர். சும்மா சொல்லக் கூடாது. மனோகரன் நல்லவர் தான். நன்றாக உதவி செய்வார். பண்பானவர். வீட்டினுள் நுழைந்த மனோகரன் ‘அப்பா எங்கே?’ என்று கேட்டார். அப்பாவும், அம்மாவும் யாழ்ப்பாணம் போய்விட்டனர். வர ஒரு கிழமையாகும். மனோகரன் ஆறுதல் பெருமூச்சு விட்டார். வசந்தியைப் பார்த்து கண்ணடித்தார். வசந்தி உறுமினாள். பெண் புலி அல்லவா. பிறகு ஒரே கலகலப்புத்தான். நல்ல கொழுக்கட்டை சுசியம் என சிற்றுண்டிகள் வந்தன. சாப்பிடுங்கோ அத்தான் என உபசரிப்பு. வசந்தியின் முறைப்பாட்டையும் கவனிக்காமல் மனோகரன் வெளுத்துக் கட்டினார். என்ன இருந்தாலும் சகோதரர் முன்பு தன்னை கிழிக்க மாட்டானே. பிறகு தேநீரும் வந்தது. அக்காவுக்கு கோப்பையில். அத்தானுக்கு பெரிய டம்ளரில். இப்படியாக உபசரிப்பு.

தேநீரைக் கண்ட மனோகரன் வசந்தியைப் பார்த்து நமட்டுச் சிரிப்பு சிரித்தார். பின்பு சம்பாசனை தொடர்ந்தது. சாப்பாடு, சிற்றுண்டியைப் பற்றி பேச்சு வந்தது.

மனோகரன் கூறினார், “உங்களுக்கென்ன நல்ல ரொட்டிக் கடை முன்னுக்கு இருக்கிறது. காலை, இரவு உணவு வகைகளுக்குப் பஞ்சமில்லை. சமைக்கவே தேவையில்லையே”

தேவகி கூறினாள், “மச்சான் உண்மைதான். ஆனால் நாங்கள் உந்தக் கடையில் வாங்குவது கிடையாது. ஒரு நாள் காலை 9 மணிக்கு பாண்

வாங்கப் போன போது ரொட்டி மா குழைக்கும் மேசையில் நாய் படுத்திருந்தது. அதுவும் குட்டை சொறி நாய். உவ்வே.. பாணையும் வாங்காமல் வந்துவிட்டார்.”

மனோகரனுக்கு இடி விழுந்தது போல் இருந்தது. சுத்தம் பேணும் அவரால் அதனைத் தாங்கிக் கொள்ள முடியவில்லை. வாயில் கைக்குட்டையை அடைத்து வாந்தி வராமல் பார்த்துக் கொண்டார். வசந்திக்கு வாயெல்லாம் பல். வேணும் இந்த மனுசனுக்கு வேணும் என்று கறுவிக் கொண்டாள். பின்பு வெளிக்கிட்ட போது மனோகரன் கார் சாவியை வசந்தியிடம் கொடுத்து,

“தயவு செய்து காரை ஓட்டு என்னால் முடியாது. அந்தக் கடையை என்னால் பார்க்க முடியாது” என்றார். வசந்தியும் புன்சிரிப்போடு காரை ஓட்டினாள். கார் பறந்தது. கார் பம்பலப்பட்டி சந்தியைத் தாண்டியது.

மனோகரன் வசந்தியைப் பார்த்து, “சற்று கெதியாய் ஓட்டு இன்று சனிக் கிழமை ராமகிருஷ்ண பவனில் வெங்காய வடை போடுவார்கள். சாப்பிட ருசியாக இருக்கும்” என்றார்.

கார் கிரிச் என்று நின்றது. காரைத் தெருவோரமாக நிறுத்திய வசந்தி சரிந்து படுத்து விட்டாள். லேசாக முனகினாள்.

மனோகரன் பரிவோடு “வசந்தி என்ன செய்கிறது” என முதுகைத் தடவிக் கொடுத்தார்.

“ஒன்றுமில்லை. லேசாக மயக்கமாக இருக்கிறது. வாந்தி வரும் போல் இருக்கிறது” என்றாள்.

மனோகரன் ஆனந்தச் சிரிப்பு சிரிக்கிறார். “ஆகா! சுந்தரவதனிக்கு ஒரு தம்பி பிறக்கப் போறானா? எனக்கு ஒரு சாத்திரி அப்பவே சொன்னான். இரண்டு மகன். ஒரு மகள் என்று.. ஆரம்பிக்கவே வசந்தி சீறினாள்.

“உங்களுக்கு எப்பவும் சாப்பாட்டு நினைவும், இந்த நினைவும் தான். அப்படியொன்றுமில்லை”

மனோகரன் மனதிற்குள் “இந்த நினைவு என்றால் என்ன?” என்று கேட்டுக் கொண்டார். பின்பு “வசந்தி சரஸ்வதி ஹோட்டலில் நல்ல மசாலா & வாங்கி வரட்டுமா? ருசியாக இருக்கும். அப்படியே சூடாக பகோடாவும்” என்று கூறவே கார் பறந்தது. காரின் உறுமலும் வசந்தியின் உறுமலும் போட்டி போட்டன.

இராமகிருஷ்ண பவனை கார் நெருங்கிய போது காரின் வேகத்தைக் குறைத்த வசந்தி நமட்டுச் சிரிப்போடு வேகத்தை மீண்டும் அதிகப்படுத்தினாள். மனோகரன் மௌனமானார். இன்று வெங்காய வடை கிடையாது. கார் வீட்டை அடைந்தது. மளமளவென்று இறங்கினார். முன் ஹோலுக்குள் புகுந்த

இருவரும் ஆளுக்கொரு சோபாவில் சரிந்தனர். வேலைக்காரி சூடாக தேநீர் கொண்டு வந்தாள். இருவரும் தேநீர் குடித்துக் கொண்டிருக்கும் போது ஒரு தட்டோடு வந்தாள். வசந்தி என்ன என்று கேட்கவே,

“அம்மா! ஐயாவுக்குப் பிடிக்கும் என்று வெங்காய வடை செய்திருக்கிறேன். சூடாக இருக்கும். சாப்பிடுங்கோ” என்றாள். வசந்தியின் கையில் இருந்த தேநீர்க் கோப்பை விழுந்து சிதறியது. வசந்தி அலறினாள்.

“கடவுளே! எனக்குப் புருசன்தான் இப்படியென்றால் வேலைக்காரியுமா இப்படி வாய்க்க வேண்டும்?” எழுந்து அறைக்குள் சென்றுவிட்டாள்.

பாவம் வேலைக்காரி பூமணி திகைத்துப் போய் நின்றாள். மனோகரன் ஏளனமாகச் சிரித்தார். பேசாமல் இருக்கும்படி கண் காட்டினார். ஆனாலும் மனோகரனின் கண்கள் பூமணியின் கையில் இருந்த தட்டில் அடுக்கப்பட்டிருந்த வெங்காய வடைகளை ஆசையோடு பார்த்தன. சாப்பாட்டு ராமன் சாப்பாட்டு ராமன்தான். திருத்துவதற்கு முடியாது!!!

செலவு

ஆசைக் கனவுகளை
அடைந்திட முடிவெடுத்து
காசைச் செலவு செய்யும்
காலம் உருவானது!

தொடர்பாடல் யுகமென்று
தொடராக செலவழிக்க
இடர்பாடு கூடிவரும்
இடமாகிப் போய்விடும்!

அட பாவி! எண்ணூறு
ஆயிரம் அதைவிடவா
கடன்படுவாய் வருமானம்
காணாமல் திண்டாடி!

ஊனுக்கும் உடைக்கும்
உழைப்பது போதாதே
போனுக்குச் செலவோடு
போவாயே படுமோசம்!

வரவுக்கு மேலாகும்
செலவுக்குச் சம்மதித்தால்
உறவுக்குப் பகையாவாய்
உலகத்தின் துயராவாய்!!!

● செ. ஞானராசா - திருகோணமலை.

இலக்கிய வினா விடை: பழந்தமிழ் இலக்கியம்

● கே.எஸ் சிவகுமாரன்

01. அக ஒழுக்கம் என்று சொல்லப்படுவது எவை?

அக ஒழுக்கம் மூன்று வகைப்படும். அவையாவன: முதற்பொருள் (காலம், இடம், மக்கள், விலங்குகள், கொடி, செடி ஆகியன பற்றியது) அடுத்ததாகக் கருப்பொருள், உரிப்பொருள். இவை மக்களின் ஒழுக்க நெறியை விபரிப்பன.

02. திணை எனப்படுவது எதனைக் குறித்து நிற்கிறது?

ஒழுக்கத்தைக் குறித்து நிற்கிறது.

03. பொருள் மரபைக் குறிக்கும் நூல் எது?

புறப்பொருள் வெண்பாமாலை

04. அகநானூறு, புறநானூறு எனப்படுபவை எதனைக் குறிப்பாக விபரிக்கின்றன?

அன்பு தழுவிய அகவாழ்வைக் குறித்து நிற்கும் அகநானூறு. மாறாக புறநானூறு போர், வீரம், கொடை, அறம் போன்றவற்றை எடுத்துக் கூறும்.

05. கீழ்க்கணக்கு நூல்கள் எவை?

நாலடியார், நான்மணிக் கடிமை, நானாற்பது, ஐந்திணை, முப்பால், திரிகடுகம், பழமொழி நானூறு, ஆசாரக் கோவை, சிறு பஞ்ச மூலம், இந்நிலை, மதுரைக் காஞ்சி, ஏலாதி.

06. சங்க இலக்கியங்கள் எப்படி நமக்குக் கிடைக்கின்றன?

ஓலைச் சுவடிகளில் இருந்து பாதுகாக்கப்பட்டும், பின்னர் அச்சிடப்பட்டனவாக இப்பொழுது எமக்குக் கிடைக்கின்றன.

07. சங்கங்கள் இருந்தனவா என்பதை அறுதியிட்டு நிரூபிக்க முடியுமா?

இல்லை. ஆயினும் முச்சங்கங்கள் இருந்தன என்பது இலக்கிய வரலாறுகள் கூறுகின்றன.

08. சுமார் எத்தனை பேர் சங்கப் புலவர்களாகக் கருதப்பட்டனர்?

473 புலவர்களின் பெயர்கள் தெரிய வந்துள்ளது.

09. மேற்கணக்கு நூல்கள் எனப்படுவற்றுள் எவையடங்கும்?

எட்டுத் தொகையும், பத்துப் பாட்டும்

10. சங்கம் மருவிய கால இலக்கியம் எனக் கருதப்பட்ட இலக்கியங்களுள் சில, சங்க காலத்துக்குரியதெனப் பிற்கால ஆய்வுகள் காட்டுகின்றன?, உதாரணம் காட்ட முடியுமா?

முதுமொழிக் காஞ்சி அத்தகையது என்று கூறப்படுகின்றது.

11. சில நூல்களில் எத்தனை பாடல்கள் இடம்பெற்றுள்ளன?

இன்னா நாற்பது - 40, இனியவை - 40, கார் - 40, ஐந்திணை ஐம்பது - 50, ஐந்திணை - 70, திணை மொழி - 50, திணைமாலை - 150.

12. அக நானூற்றைத் தொகுத்தவர் யார்?

உப்புரி குடிக்கிழார் மகனார் உருத்திர சன்மர். தொகுத்தவர் - பாண்டியன் உருத்திரபெருமூதி.

13. சங்ககாலச் சொற்கள் சிலவற்றைத் தருக?

மாணாக்கர், அன்னம், ஆவே, மண்ணோடு கிளியே, இல்லாக் குடம், ஆடு, அருமை, நெய்யதி, அன்னார், தலை, சிடை, நடை, சாந்தம்

14. பின்வரும் சொற்களுக்குப் பொருள் தருக?

ஏலாதி - மூலிகை
மல்லல் - செழிப்புகள்
தலை இ - பெய்தல்
நெய்யடி - பாடானவை

15. பழந்தமிழ் இலக்கியங்களின், பிற்கால இலக்கியங்களின் ஊற்றுக் கண்ணாய் இருப்பது எது?

அகநானூறு - ஒவ்வொரு கதைப் பண்புடையது. பல கலை வடிவங்களாக விரிந்து இன்பம் தரவல்லது.

16. செய்யுள் உறுப்புகள் எவை?

எழுத்து, அசை, சீர், தளை, அடி, தொடை

17. சங்ககாலத் தொகுப்பு முறையின்படி எத்தனை பாடங்கள் காணப்படுகின்றன?

பாலைத் திணை - 11, 3, 5, 7, 9 (260)

குறிஞ்சித் திணை - 2, 8 (80)

முல்லைத் திணை - 4 (40)

மருதத் திணை - 6 (40)

நெய்தல் திணை - 10, 20, 40, 60, 80 (40)

1 - 120 - ஒரு பிரிவு - கனிற்றியான நிறை

121 - 300 - மணியிடை வளம்

301 - 400 - நித்திலக் கோவை

18. சங்கப் பாடல்களில் முக்கால் பங்கு எத்தகைய பாடல்களைக் கொண்டுள்ளன?

2381 பாடல்களில் 1861 அகப் பாடல்களாகும்.

19. சங்க இலக்கியம் சமயத்துடன் தொடர்பு கொண்டதா?

இல்லை. அவை சமயம் சாறா இலக்கியங்களாகும்.

20. பழந்தமிழ் இலக்கியங்களில் காணப்படும் பண்புகள் சிலவற்றைக் கூறுக?

1. அக்காலத்து மக்களின் வாழ்வு
2. உள்ளது உள்ளபடி சொல்லல்
3. கற்பனை அதிகம் இல்லை
4. இயற்கையுடன் இணைந்தது
5. மன அமைதி, சாந்தம்
6. ஐந்து நிலங்களுக்குமான ஐந்திணை ஒழுக்கங்கள்

வாசகர் கவனத்திற்கு

தாங்கள் அனுப்பும் படைப்புக்களை தட்ச்ச செய்து மின்னஞ்சல் வாயிலாக அனுப்பி வைப்பின், பூங்காவனம் விரைவாக வெளிவர அது பேருதவியாயிருக்கும். ஆதலால் தயவுசெய்து மின்னஞ்சல் செய்ய முடியுமானவர்கள் இதை கருத்தில் கொள்ளுமாறு அன்பாக வேண்டுகின்றோம்.

பசி

பசி என்பது நோய் தானா? இடும்பை கூர் என் வயிறே என்றார் ஓளவை துன்பம் தரும் என் வயிறு என்றே கூறினார் பசித்துன்பம் அவர் உணர்ந்தது தாம் நோய் என அர்த்தம் கொள்ளல் ஆகா!

நோய் எனின் மருந்தல்லவா? அவசியப்படும் பசித்தால் பசித்தல் தானே பரிகாரம் நோய் எனக் கணிப்பின் மருந்து மூலம் ஆற்றலாம் பிணி எனும் நோய் ஏற்படின் படுக்கையில் வைத்துப் பராமரிப்பதும் உண்டு

இலகு மருந்தில் சுகம் காணும் நோயும் பீடிக்கலாம் ஆயின் பசித்தல் அவ்வாறில்லை.. அ.:தோர் இயக்கும் சக்தி பசித்துன்பம் மனிதனைச் செயல்பட ஊக்குகிறது பசியகலப் பசித்திட ஆவன செய்தல் அவசியமே!

உழைத்து ஊதியம் பெறின் உணவு பெறலாம் ஒரு நாளில் இரண்டு மூன்று தடவை உணவு கொள்ளல் அத்தியாவசியமே!

இவ்வுணவைப் பெற உயிரினம் துன்பப்படுகிறது மனிதனும் இதற்கு விதிவிலக்கானவனல்லனே இடும்பை கூர் என் வயிறே என ஓளவையார் இதனையே மொழிந்தார் ஆயின் உழைப்பை ஊக்குவிக்கும் உந்து சக்தி பசி!

எரிபொருளினால் இயந்திரம் இயக்கப்படுதல் போல் உணவை இட்டு உடலை இயங்க வைக்க பசி காரணமாகும் பசி போக்கிட மாத்திரம் புசிக்கிறோமா? புசித்தலினால் உடல் வளர்ச்சி காண்கின்றோம் புசித்தல் சுகவாழ்வுக்கு ஏதுவாகிறது!

புசித்தலினால் ஆற்றல், ஆக்கச் சக்தி உடலிற் சேர்கிறது புத்தி வளர்ச்சியையும் காண்கின்றோமே பல பயன் விளைக்கும் புசித்தலுக்குப் பசித்தல் தான் மூல காரணமாம்!

பார்த்தால் பசி தான் துரித கதியில் உலகை முன்னேற்றத்தில் செலுத்தும் மூலவித்து ஆயின் இன்று பட்டினிச் சாவுகள் உலகின் பல கோணங்களில் ஏன்? மனித சமூகமே! சிந்திப்பாயா???

● வெலிப்பன்னை அத்தாஸ்

கலை இலக்கிய சமூக சஞ்சிகை

விறகோடு சிறுகடிப்பாடல்

சிறுகதை

● குசை எடவேட

கண் விழித்து எழுந்தான் பொன்ராசா. அவன் விழித்தெழுந்தது அதிகாலை என்று சொல்லமுடியாது. பின்னிரவு மூன்று மணியாக இருக்கும். அப்போதே அடுக்களையில் ஆரவாரமாக இருக்கும். கணவனுக்கு சாப்பாடு கட்டிக் கொடுக்க தயாரிப்பு வேலைகள் நடக்கும். அவள் எப்போதோ எழுந்துவிட்டாள். இப்படி இவர்கள் எழுவது கடிகாரமணி அடித்து அல்ல. அன்றாட பழக்கம்தான் எல்லாம்.

காலைக் கடமைகளை முடித்துக்கொண்டு, மனைவி தந்த உணவுப் பொதியையும் கொளுவிக் கொண்டு, ஈருளியைத் தள்ளிக் கொண்டு வெளிக்கிட்டான் பொன்ராசா. ஈருளியின் பின்னிருக்கையில் நாலுதடிகள் குத்திட்டு நிற்பதையும், அதில் கோடரி வைக்கப்பட்டிருப்பதையும் பார்த்தால், இவன் ஒரு விறகுவெட்டி என்று எவருக்கும் தெரிந்துவிடும். சாம இருட்டில் தொழிலுக்காக புறப்படும் அவனை திலகவதி பின்னால் பிடித்தபடி வாசல்வரை வந்து வழியனுப்பி வைத்தாள்.

“கவனமாக போயிற்று வாங்க..”

அந்தச் சாமத்தில் அவன் குரல் மட்டும் தான் கேட்டது. சேவல்கூடக் கூவவில்லை. பொன்ராசா திரும்பி மனைவியை ஒருமுறை பார்த்தான். இருட்டில் முகம் தெரியவில்லை. ஒழுங்கையால் உழக்கிக்கொண்டு துவரங்காட்டு சந்திக்கு வந்தான். அங்கே இவனுக்காகவே ஏழெட்டுப்பேர் காத்து நின்றனர். எல்லாரும் இவன் பாணியிலேயே தடிகுத்திய துவிச்சக்கரங்களோடு காட்சியளித்தனர். ஒருவரும் கதை பேச்சில்லை. கதைக்க வேண்டிய அவசியமும் இல்லை. துவிகள் ஓடும் சத்தம் மட்டுமே கேட்டுக்கொண்டிருந்தது. நாய்கள் ஒன்றிரண்டு குரைத்தன. தூரம்போக அந்தச் சத்தங்களும் கேட்கவில்லை.

குளிர்காற்று வீசியபடி இருந்தது. இவர்கள் துவாய்த் துண்டால் காதைமுடி தலைப்பாகையைக் கட்டிக்கொண்டனர். சிலர் பீடி சுருட்டைப் பற்றவைத்து புகையை ஊதிக் கொண்டனர். குளிர்க்கு இதமாகவே இருந்தது. சிலர் வெற்றிலை போட்டுக்கொண்டனர். பொன்ராசாவும் வெற்றிலை பாக்கையும் புகையிலையையும் வாய்க்குள் அடக்கிக் கொண்டான். சிரமமில்லாமல் சீராகவே சவாரி நடந்தது.

முப்பது கட்டைத்தாரம் வந்ததும் எல்லோரும் இறங்கி உருட்டிச் செல்லத் துவங்கினர். அவர்கள் தொழிலுக்காக தேடிவந்த காட்டை அடைந்துவிட்டனர். கும்புறுபிட்டிக்கும் புல்மோட்டைக்கும் இடையில் அந்தக்காடு வருகிறது.

கலை இலக்கிய சமூக சஞ்சிகை

இப்போது இருளும் மெள்ள விலகி வருகிறது. பறவைகள் ஆரவாரிக்கும் சத்தத்தோடு சேர்ந்து இவர்கள் காலடியின் சரசரக்கும் சத்தமும் எழுந்துதான் லயம் கொடுத்துக் கொண்டிருந்தது. தீட்டிய கோடரியை தோளிலே போட்டுக்கொண்டு ஆளொரு பக்கமாக நடக்கலாயினர்.

கனதாரம் போய் வெகுதாரம் போய் ஆளையாள் விட்டுவிலகாதபடி நிலையெடுத்து நின்றே தம் தொழிலில் ஈடுபடுவர். காட்டு விலங்குகள் அதிகமாய் இந்தக் காட்டில் இல்லையென்றாலும், இடைக்கிடையென்றாலும் தலைகாட்டவே செய்யும்.

அப்படியான தருணங்களில் ஒருவர் கண்டுவிட்டால் காணும், அவன் கூப்பாடு போட்டுக்கத்துவான். எல்லோரும் அவ்விடத்தில் ஒன்றுகூடிவிடுவர். கோடரிகளோடும் கம்புத் தடிகளோடும் நின்று ஆர்ப்பரித்துக் குரல் எழுப்பினால் போதும். அந்த துட்டவிலங்குகள் விலகி ஓடும். பொன்ராசா ஏற்கனவே கொண்டுவந்து வைத்திருந்த தகரத்தில் இரும்புக் கம்பியால் முசிமுசி அடிக்க அவை கிலி கொண்டு ஓடும். இச்சந்தர்ப்பத்தில் முயல், உடும்பு போன்றவற்றைக் கண்டால் கல்லால் பொல்லால் எறிந்தே வேட்டையாடிவிடுவார்கள். அனேகமாக குரங்குகளின் அட்டகாசமும், பறவைகளின் கானமும்தான் கேட்கும். அவைகளோடு சேர்ந்து இவர்கள் இங்கும் அங்குமாய் நின்று கொத்தும் கோடரியின் 'டொக் டொக்' சத்தமும், சரிந்துவிடும் மரங்களின் 'மறமற' ஒலியும் சேர்ந்து ஒலிக்கும்.

ஒருவனுக்கு பசி வயிற்றைக் கிள்ளினால் காணும். அவன் குரல் கொடுப்பான். எல்லோரும் சாப்பாட்டுப் பொதிகளோடும், தண்ணீர் போத்தல்களோடும் வட்டமடித்து உட்கார்ந்து கொள்வர். இந்த நேரத்தில் சாப்பிட்டுச் சாப்பிட்டு கதைகளும் சிரிப்புமாயிருக்கும். ஊர்ப்புதினங்கள் எல்லாம் காட்டுக்கு வந்துவிடும். சிலரின் சாப்பாடு இரவு மிஞ்சிய சோறாகவோ, புட்டாகவோ, ரொட்டியாக, பாணாகக்கூட இருக்கும். ஏதோ பசியை அடக்கினால் போதும்.

சாப்பாடு முடிந்ததும் ஒரு துண்டை புல்மெத்தையின் மீது விரித்து படுத்துக் கொள்வர். சுருட்டோ பீடியோ பற்றவைத்து புகையை விட்டுக்கொண்டிருப்பர் ஆகாயத்தைப் பார்த்தபடி. வானம் சரியாகத் தெரியாதபடி இலைகுழைகள் மறைக்கும். நிழலைப்பரப்பி சாமரம் வீசி சுகம் கொடுக்கும். வேலைக்களை, பசிக்களை ஆறி, உண்ட மயக்கத்தில் கொஞ்சநேர சுகத்தை அனுபவித்து திளைத்துக் கிடப்பர். அப்படியே அதிக நேரம் சுகித்திருக்கவிடாமல், ஒரு கரம் தாலாட்டிக் கொண்டிருக்க, இன்னொரு கரம் தட்டி எழுப்பும். துண்டை உதறிக்கொண்டு ஒருவன் எழுப்பினால் காணும். எல்லோரும் எழுப்பி கோடரியோடு நுடையைக் கட்டுவர். மீண்டும் வேலை தொடரும். 'டொக் டொக்' சத்தம் கேட்கும். அதே ஒலியத்தோடு மரம் கொத்தியும் கொத்திக் கொண்டிருக்கும்.

பகலவன் நண்பகலைத் தாண்டும் நேரம் வேலை நிறுத்தப்படும். எல்லாம் குறிப்பால் உணர்ந்து வேலை நடைபெறும். தங்கள் துவிவண்டியை பலமாக நிறுத்தி, அளவாக தறித்த விறகு கட்டைகளை அடுக்குவார்கள். கயிறுபோட்டு

சுற்றிக் கட்டுவார்கள். இதன்போது ஒருவருக்கொருவர் ஒத்தாசையாக இருப்பார்கள்.

எல்லோரும் முன்பின்னாக சேர்ந்து பாரிய பார விறகுச் சமையோடு கூடிய மிதிவண்டியைத் தள்ளிக்கொண்டு நடைபவனியாகச் சென்றனர். இன்னும் ஒரு கண்டம் இருக்கிறது தாண்டுவதற்கு. அதைத்தாண்டிய பின்னர்தான் ஏறி ஓடுவர். காட்டால் வெளிப்பட்டதும் அங்கே மூன்று அதிகாரிகள் காவலிருந்தனர். வனபரிபாலன காவல் அதிகாரிகள் அவர்கள். கம்பீரமாக வீற்றிருந்தனர். இவர்களைக் கண்டதும் மேலும் உசாராகினர்.

இவர்கள் எல்லோரும் நடையை நிறுத்தி, மெத்த மரியாதையாக பங்வியமாக அவர்கள் முன்போய் நின்றனர். அதிகாரியினர் எழுந்துவந்து, விறகுக்காரரை விறைப்பாக முகத்தை வைத்துக்கொண்டு பார்த்தனர். விறகுகளையும் தட்டித்தட்டி குனிந்தும் வளைந்தும் வேவு பார்த்தனர்.

பச்சை மரங்களை ஒழித்து மூடிக்கட்டியிருப்பது தெரிந்தால் எல்லாவற்றையும் அவிழ்த்துக் கொட்டுவார்கள். வழக்குப் பதிவு செய்வார்கள். கோர்ட், வழக்கு என்று எத்தனையோ நாளாக அலைய வேண்டும் வேலையும் இல்லாமல். குற்றப் பணமும் ஆயிரக்கணக்கில் அறவிடப்படும். ஆகையால் காய்ந்த கம்பு தடிகளையே கொண்டு வருவார்கள். எப்படி நேர்மையாக நடந்தாலும் கப்பம் - லஞ்சம் ஒழுங்கு முறையாகக் கொடுத்துக் கொண்டிருக்க வேண்டும் இவர்களுக்கு. கொடுப்பனவுகளை தவணை முறையில் செலுத்தி வந்தாலும், இடைக்கிடை என்றாலும் பச்சைமரம் தறித்ததாக வழக்குத்தாக்கல் செய்வார்கள்.

தங்கள் காவல் கடமையை சரிவர ஆற்றி வருகிறோம் என்று மேலிடத்துக்கு காட்டவும் வேண்டும் அல்லவா? இரண்டுபேர் முன்னே வந்து காகிதத்தில் சுற்றிய காசை இருகரங்களாலும் நீட்டினர். அவர்கள் அலட்சியமுடன் பைக்கும் திணித்தனர். ஒருவர் வாராவாரம் இருநூற்றைம்பது ரூபாய் செலுத்த வேண்டும் என்பது நியதி. இன்று இவர்கள் முறை. நாளை வேறிருவர் தவணை வரும். இந்தக்குழு போனால் அடுத்த கோஷ்டி வரும். இவர்கள் பைகள் நிறையும். மனமும் குளிரும். ஆனால் முகமோ விறைப்பாகத்தான் இருக்கும். கடமை கண்ணியம் தவறாத காவல் அதிகாரிகள் அல்லவா.

சிங்கள விறகுவெட்டிகளுக்கு இந்தக் கெடுபிடிகள் ஒன்றும் இல்லை. இந்த அதிகாரிகளுக்கு கையைக்காட்டி புன்னகையையும் வீசிக்கொண்டு சும்மா போய்க்கொண்டே இருப்பார்கள்.

“நாங்கள் பாவம் செய்தமடா, அதுதான் தமிழனா பிறந்து உத்தரிக்கிறம்” என்பார்கள் தமக்குள். இப்போது இந்தமட்போடு சரி. பிரச்சினை கடுமையாகி இருந்தபோது காட்டை எட்டியும் பார்க்க ஏலாது. வரும் பாதையிலேயே விரட்டி அனுப்பிவிடுவார்கள். இவர்களும் போகப் பயப்படுவார்கள். கண்ணிவெடி அபாயம் உண்டு. வயிற்றுக் கொடுமையால் வேறு பாதையால் ஒழித்து மறைத்துபோன எத்தினையோ பேர் ‘பிளாஸ்ற்றி’க் காலோடு திரிகிறார்கள்.

அக்காலங்களில் இவர்களில் பலர் பக்கமுள்ள பற்றைக் காடுகளில் விறகுக்குப்போய் பசியோடு வயிறு கழுவினார்கள். சிலர் பழக்கமில்லாத வேறு வேலைவெட்டிகளுக்குப் போய் மிக்க சிரமப்பட்டார்கள். இவர்களுக்கு இன்னொரு செலவும் உண்டு. வருடாவருடம் (பட்ட) மரங்களை தறிக்க அனுமதி (பேமிற்) பெறவேண்டும். அதற்கு விதானை மாவட்ட அதிகாரிகள் என்று அலைய வேண்டும்.

“ஆய் ஆய்”.. “யண்ட யண்ட” என்று விரட்டும் குரல் கேட்ட பின்னர்தான், தொற்றி ஏறிக்கொண்டு செல்வர். இருக்கையில் இருந்து ஏறி ஓடும்போது அவர்கள் தலைக்கு மேலால் மூன்று நாளுக்கு அடி உயரத்துக்கு விறகு இருக்கும். பார்க்கப் பிரமிப்பாகவே இருக்கும். இந்த மெல்லியதான இரண்டு சில்லு வாகனத்தில், மெலிந்து நலிந்த உடலோடு, இந்தப்பாரச் சிலுவையை ஏற்றங்களால் எதிர்க்காற்றால் ஆட்டம் காணாமல் உல்லாசப் பயணிகளப்போல் போய்க்கொண்டிருப்பதை என்னென்பது? மாயாயால் வித்தை என்பதா?

அவர்கள் உல்லாசமாகக் கதையளந்து கொண்டுபோவார்கள். “மகனுக்கு பள்ளிக்கூட தவணைக் காசு கட்டவேணும். காசு இல்லை எண்டுற்றன். அவன் பள்ளிக்குப் போகமாட்டன் எண்டு வீட்டில நிக்ருதான். இந்த அறுவானுகளுக்குக் குடுக்கிற காசு இருந்தால் குடுத்திருக்கலாம்.”

“அவங்கள் நாங்க குடுக்கிற காசில்தான் தங்கட பிள்ளைகள் பெரிய பள்ளிக்கூடங்களுக்கு அனுப்பி நல்லாப் படிப்பிக்கிறாங்க.”

“நாங்கதான் அவங்கட பிள்ளைகள்ப் படிப்பிக்கிறம் எண்டு சொல்லு மச்சான்”

“சரியாச் சொன்னா மச்சான்”

எல்லோருக்கும் சிரிப்பு. விறகு வண்டிகள் ஓடிக்கொண்டிருந்தன.

தாரம் சிறிது போனதும் காவலரன் ஒன்று தெரிந்தது. வழமையாகச் சந்திப்பது தானது. இவர்கள் யாவரும் இறங்கி உருட்டிச் சென்றனர். போலிச் சிரிப்போடு அவர்களிடம் போய் நின்ற இதுவும் வாடிக்கையான ஒன்றுதான். இவர்கள் எல்லோருக்கும் சரளமாக சிங்களம் பேசவரும். திருகோணமலையில் மூவினத்தவருக்கும் பெரும்பாலும் இருமொழிகளும் பேசவரும். அதுவும் காலத்தின் கட்டாயத்தின் கோலம்தான்.

அவர்களுக்கிடையில் கொடுக்கல் வாங்கல் பற்றி ஏதோ பேச்சு வார்த்தை நடந்தது. இவர்களில் இரண்டுபேர் இரண்டு சிகரட் பக்கட்டுகளை தானமாகக் கொடுத்தனர். இதுவும் முறைவெத்து ஒழுங்குமுறையாகக் கொடுத்து வரவேண்டும். ஏமாற்றினால் வில்லங்கம் வரும். கள்ளு சாராயம் கொண்டு போனான் என்று வழக்கு தாக்கல் செய்யப்படும். தாங்கள் வேண்டி வைத்திருந்ததையே காட்டி தண்டனை கிடைக்கச் செய்வார்கள்.

முன்னரென்றால் எல்லாவற்றையும் அவிட்டுக்கொட்டி பெரும் ஆக்கினை பண்ணுவார்கள். அடையாள அட்டை இல்லாதவர்கள், தொலைத்தவர்கள்

பெரும் திண்டாட்டப்படுவார்கள். அப்படியெல்லாம் பட்டு நொந்தவர்களுக்கு, இப்போது நடப்பதெல்லாம் சர்வ சாதாரணமாகிவிட்டது. பழகிவிட்டது. படையினர் பொதுமக்களோடு சமூக உறவாம். பிரச்சினை என்று ஒன்றும் இல்லையாம். அவர்களின் விறகுச் சவாரிப் பயணம் தொடர்ந்தது. வானில் பறக்கும் பறவைகள் கூட்டமாகப் பறக்குமே, அப்படியிருந்தது அவர்கள் போக்கு.

அப்படிப்போய்க் கொண்டிருக்கையில் பின்னாலிருந்து ஒருவன் கத்தினான்.

“டேய், பின்சில்லுக் காத்துப் போயிற்று மச்சான்” எல்லோரும் மிதிப்பதை நிறுத்தினர். அவனருகில் சென்றனர். அவன் விறகு வண்டியை வீதிக் கரைக்கு கொண்டு சென்றனர். பொன்ராசா தன் வண்டியின் கைப்பிடியில் கொளுவி வைத்திருந்த கைப்பையை எடுத்துக்கொண்டு வந்தான். அந்த ஆபத்துதவிப்பை எப்போதும் அவனிடம் இருக்கும்.

ஓட்டும் வேலை துரிதமாக நடந்தது. பொன்ராசாவே அந்த வேலையைச் செய்தான். இப்படியான இடைஞ்சல்களின் போது அவன்தான் கை கொடுப்பவன். ஆகையால் அவனுக்கு முன்னுரிமை கொடுப்பவர் எதிலும். சில தடுமாற்றங்களின் போது அவன் கூறுவதே இறுதித் தீர்வாக இருக்கும்.

ஓட்டுவேலை முடிந்து காற்றடித்து முடிந்ததும், மற்றவர்களும் அழுத்திப்பார்த்து விட்டு தங்கள் சில்லுகளையும் காற்றால் நிரப்பிக்கொண்டனர். அவர்கள் பயணம் மீண்டும் தொடர்ந்தது. இப்போது எட்ட எட்டவாக குடிமனைகள் தெரிந்தன. வயலில் நெற்கதிர்கள் தலைசாய்த்துக் கிடந்தன. அருவிவெட்டு சூடு மிதிப்பு என்று வேலைகள் நடந்து கொண்டிருந்தன.

வழியில் ஆடுகள் மாடுகள் குறுக்கிடும். சிலது படுத்து மறித்துக்கிடக்கும். வாகனங்கள் தறிகெட்டு ஓடும். பாதையும் உடைந்து ஓட்டைகள் விழுந்து கிடக்கும். அதோடு ஏற்ற இறக்கங்களுக்கும் குறைவில்லை. எல்லாவற்றுக்கும் பார்ச்சுமையை ஏற்றிக்கொண்டு, ஈடுகொடுத்து சமாளித்து சாகச விளையாட்டுக் காட்டி ஓடிக்கொண்டிருப்பார்.

வழியில் இலந்தைமர நிழலில் ஒரு கள்ளுச்சாலை. தானாகவே கால்கள் மிதிப்பதை நிறுத்திக்கொண்டன. வாடிக்கையாகச் சந்திக்கும் தலங்களில் இதுவும் ஒன்று. காவலரணைத் தாண்டிச் சென்றாலும், இந்தத் தவறணையை தாண்டிச் செல்வது இயலாத ஒன்று. மிகவும் மனக்கஷ்டமாகவே இருக்கும்.

இங்கே எப்போதும் மிக்க ஆரவாரமாகவே இருக்கும். கடலலையின் ஆரவாரம் போலிருந்தாலும், இது மகிழ்ச்சி ஆரவாரம். பூவுலகில் பெருவாரியானோர் மன உளைச்சல்களைத் தீர்த்து ஆறுதல் காணும் பூலோக சொர்க்கம் என்பதை ஏற்றுக்கொள்ளத்தான் வேண்டும். இவர்களுக்கு இப்போது நல்ல பசிக்களை, மனக்களை, தேக அலுப்பு எல்லாமும் சேர்ந்து கொண்டது. விடுவார்களா? கானலில் அலையும் மான்கள் தண்ணீர்க் குளத்தைக் கண்டது போல, அங்கே சங்கமமாகினர்.

இங்கே தவறணை பூட்டினாலும் எழுந்து போகாத பிறவிகளும் உண்டு. இவர்கள் அப்படியல்ல. ஆளுக்கொன்றாய் எடுத்துக்கொண்டு ஒரு மரநிழலில் வட்டமடித்து வீற்றிருப்பர். கருபண்டா அவ்விடமெங்கணும் ஓடுதாவடியாகத் திரிவான். நீளக் கால்ச்சட்டையும் பனியனும் அழுக்காயிருக்கும். கோமாளியைப் போலிருப்பான். கள்ளுக் கோப்பைகளை பொறுக்கி எடுத்து கழுவி அடுக்கி வைப்பான். அவ்விடத்தையும் துப்பரவு செய்வான். கோப்பைகளில் மிஞ்சியிருக்கும் கள்ளை வடித்தெடுத்து பருகி எப்போதும் வெறியில் அனுமார்போல் பாய்ந்து திரிவான். அவனோடு பகிடிவிடுவது எல்லோருக்கும் ரேஸ்ஸ். கள்ளுக்கேற்ற சுவைப் பண்டங்கள் (ரேஸ்ஸ்) இறால், நண்டு, கணவாய், மட்டி, மீன், கிழங்கு, பலாக்காய், சம்பல் என்று. நல்ல உறைப்போடு வெறிக்கு விறைப்பைக் கொடுக்கும் கரியல் பொரியல், அவியல் வறுவல் என்று விற்பனை செய்வோர் இருக்கிறார்கள்.

ஒருவன் போய் எல்லோருக்கும் பொதுவாய் கொஞ்சம் வாங்கிவந்து நடுவில் வைத்தான். நாளை வேறொருவன் முறை. கள்ளையம் உறிஞ்சியபடி நண்டுக் காலையும் கடித்து சப்புக்கொட்டி, கிழங்குக் கறி திருக்கைவறையிலும் ஒருபிடி பிடித்தால், கந்தர்வ லோகத்தில் சஞ்சரிப்பது போலிருக்கும். கதை பேச்சும், செல்லக்கதை மழலைக் கதையாகவே இருக்கும். மனைவி மக்களை வீடுவாசலை மறந்து இங்கேயே இருந்திடவே மனம் கெஞ்சும். ஆனால் இவர்கள் வேலை இன்னும் இருக்கிறது. கடமை அழைக்கிறது. இல்லை இழுக்கிறது. பொன்றாசாதான் முதலில் எழுந்து நின்றான். எல்லோரும் அவனைப் பின்பற்றினர். பார ஊர்திகள் மீண்டும் உருளத் தொடங்கின. இனி அவர்கள் இவ்விடம் நெருங்கத் தொடங்கினர். அவரவர் இல்லம் நோக்கி ஆளொரு பக்கமாக பிரியத்தொடங்கினர்.

பின்னேரச் சரிவின்போது முன்சில்லால் படலையை முட்டும்போது திலகவதிக்கு விளங்கிவிட்டது, கணவன் விறகுச் சமையோடு வந்து நிற்கிறான் என்று. தாவித்தாவி வேகமாக நடந்துபோய் படலையை அகலத்திறந்து விட்டான். பாரச் சமையை கணவனோடு சேர்ந்து உருட்டிக்கொண்டு வந்து வேம்போடு சாத்திவிட்டான். அவன் கட்டை அவிழ்த்து விறகு கட்டைகளை கீழே போட்டுக்கொண்டிருந்தான். அவள் அவற்றை எடுத்துக் கொண்டுபோய் பின் கொட்டிலில் அடுக்குவதாயிருந்தான். இது நித்தியமாய் நடக்கும் பணிதான். ஒருநாள் முற்றத்து வேம்பில் சாத்தயபடி விட்டுவிட்டான் அலுப்பில். இரவு நல்லமழை பெய்து கொள்ளிகளை எல்லாம் நனைத்துவிட்டது.

“சோறு போடுறன், கெதியாக் கழுவிக்கொண்டு வாங்கோ” திலகவதி கனிவான குரலில் உத்தரவு போட்டாள்.

“இண்டைக்கு என்ன கறி?” பொன்றாசா கேட்டான்.

“உங்களுக்குப் பிடிச்ச சுறா மீன் குழம்புதான். சுறாக் கொழுப்பும் போட்டு காச்சியிருக்கு” பதில்கேட்டு அவனுக்கு வாயில் யலம் ஊறியது.

கெதியாகப்போய் மேல்கால் கழுவிக்கொண்டு பலகைக் குற்றியை எடுத்துப்போட்டுக் கொண்டு குந்தியிருந்தான். அவள் சாப்பாட்டுத் தட்டை நீட்ட, அவன் ஒரு கரத்தால் ஏந்தியவாறு சாப்பிடத் தொடங்கினான்.

“பிள்ளைகள் எல்லாரும் சாப்பிட்டாச்சா?” மூன்று வாய்ச்சோறு உள்ளிட்டபின்பு கேட்டான்.

“நாலு மணியாகுது. இவ்வளவு நேரத்துக்கு சாப்பிடாமல் இருப்பாங்களா ஆரும்?” இதுவும் எப்போதும் நடக்கும் வாந்தையாடல்தான். இன்னுமின்னும் கதைகள் பிறக்கும். இன்று வீட்டில் நடந்த சமாச்சாரங்கள், அயல் புதினங்கள் எல்லாம் ஒவ்வொன்றாய்ச் சொல்லுவான்.

“என்ன வேணும்? அது வேண்டுமா இது வேண்டுமா? இதுதான் நல்லாயிருக்கும்” என்று கேட்டு ஒவ்வொன்றாய் பரிமாறுவதோடு, சுவாரஸ்சியமான கதைகளையும் அவிழ்த்துவிட்டுக் கொண்டே இருப்பான். உணவின் ருசியைவிட, அவள் பேச்சு சுவையாய் இருக்கும் அவனுக்கு.

சாப்பிட்டு முடிந்ததும் வெற்றிலைத் தட்டோடு பாக்கோடு புகையிலையும் கிள்ளியெடுத்து மடித்துக் கொடுத்து, தானும் மென்று கொள்வான். சிவந்த வாயோடு துப்பித்துப்பி முற்றத்து மண்ணும் சிவப்பாகும். இப்போதுதான், குடும்பத்தின் தேவைகளை, குறைநிறைகளை, எதிர்கால திட்டங்களை எல்லாம் மெள்ள மெள்ள அவிழ்த்துவிடுவான்.

இதமான மனநிலையில் வைத்து, பதமாக எடுத்துரைப்பதால், அவன் நிதானமாக அக்கறையாக காதுகொடுத்துக் கேட்பான். தகுந்த பதிலிறுப்பான். எல்லாம் பிள்ளைகளின் குடும்பத்தின் முன்னேற்றம் பற்றியதாகவே இருக்கும். அதற்கு இடைஞ்சலாக வருவனவற்றை தீர்ப்பதாகவே இருக்கும். இந்த உரையாடலின் போது இடைக்கிடை பிள்ளைகளுக்கு கட்டளை பிறப்பித்துக்கொண்டு, கண்டிப்புடன் பேசிக்கொண்டிருப்பான் பொன்ராசா.

“விளையாடுவது போதும். நெடுக விளையாட்டா உங்களுக்கு? புத்தகத்த எடுத்துப் படிவுங்கோடா.. நீங்க எண்டாலும் படிச்சு நல்லா வர்ற வழியப்பாருங்கடா.. படிக்காம வீண்பொழுதுபோக்கி என்னப்போல வறிகிழுத்து மாயப்போறீங்களோடா?”

“முத்தவள் புவனேசு என்ன செய்யுறாள்? சிலமனக் காண இல்ல! இன்னம் படிக்கப்போக இல்லையோ?”

“நியூசனுக்குப் போகத்தானப்பா வெளிக்கிட்டுக் கொண்டிருக்கிறீன்” என்றாள் புவனேஸ்வரி.

“இவங்கள் பொடியன்கள் எப்பவும் விளையாட்டுப் புத்தியிலதான் இருக்குறாங்கள். முத்தவள்தான் நல்லாப்படிப்பாள். நடந்து திரிஞ்சி

கஸ்ரப்படுறாள். கேதியா ஒரு 'லேடி சைக்கிள்' வாங்கிக் குடுக்கவேணும்" என்றாள் திலகவதி.

"என்ற செலவுபோக எல்லாத்தையும் உன்னட்டத்தான் தாறன் நீயே சேர்த்து வைச்ச காசில வேண்டிக்குடு" என்று சொன்ன பொன்ராசா வேப்பமர நிழலில் சாக்கை விரித்து இடுப்பைச் சாய்த்தான்.

அன்றையப் பொழுது சீராகவே கழிந்தது. இருள் விலகும் முன்னமே உராயும் சத்தம் கேட்டது. பொன்ராசா கோடரியை கருங்கல் லில் தீட்டிக்கொண்டிருந்தான். விரலால் தடவிப் பார்த்து ராத்துவதில் திருப்தி கண்டதும், நேற்று அடுக்கிவைத்த விறகு கட்டைகளை எடுத்து பிளந்து கோடாக அரியத் தொடங்கினான். மூன்றுவிரல் கனதியில் சமசீராக இயந்திரத்தால் அறுத்ததுபோல் துண்டங்களாகின. இப்போது பொலிவாக குவியத் தொடங்கியது.

கோடரியைத் தீட்டும் ஒலி கிளம்பியவுடனேயே திலகவதி கண்விழித்து விட்டாள். இஞ்சியைத் தட்டிப்போட்டு தேனீரை அவன்முன் நீட்டினாள். பணிக் குளிருக்கு, ஆவி பறக்க வைத்தாள். ஒன்பது மணியிருக்கும் கொத்தும் சத்தம் நின்றுவிட்டது. பொன்ராசா கோடரியை ஒருபக்கமாக வைத்துவிட்டு, தன்சிரமப் பரிகாரங்களையும் முடித்துக்கொண்டு புறப்பட ஆயத்தமானான். இதற்கிடையில் திலகவதி மிதிவண்டியில் கொத்திய விறகுகளை அடுக்கிவிட்டாள். அவளுக்கு அளவு தெரியும். மிச்சத்தை கொட்டலில் அடுக்கிவிட்டாள். மழைக் காலத்தில், தொழில் செய்ய முடியாத தருணத்தில் சேர்த்து வைத்திருக்கும் இந்த விறகுகள்தான் பெரிதும் உதவும் வருமானத்துக்கு.

பொன்ராசா அடுக்கிய விறகுக்கு கயிற்றால் சுற்றி இறுக்கி கட்டுப்போட்டான். தலைக்கு மேலால் விறகு உயர்ந்து நின்றது. பாரச் சமையை இருவரும் சேர்ந்து தள்ளிக்கொண்டு போயினர். அவனுக்கு பிள்ளைகளின் நினைவு வந்துவிட்டது.

"சின்னவன் என்ன பள்ளிக்குப்போற நேரத்தில் சிணுங்கிச் சத்தம் கேட்டுது. ஏன்?"

"அது அவன் புதுச் சப்பாத்து வேண்டித் தரட்டாம். போட்டிருக்கிறது பழசாப் போச்சாம் எண்டு அடம்பிடிச்சவன். சித்திர வருசத்தோட புது உடும்பும் சப்பாத்தும் வேண்டித்தாறன் எண்டு சமாதானப்படுத்தி அனுப்பிப் போட்டன்"

"சித்திர வருசம் வருமட்டும் பார்த்துக்கொண்டிருக்காமல் கெதியா அவன் கேட்டத வாங்கிக் குடுத்து, மனக் குறையில்லாம வைச்சிருந்து படிப்பில் கவனம் செலுத்த வைக்க வேணும். எங்கட தாய் தகப்பன் சின்னனில் எங்கட மனக்குறைகளத் தீர்க்காமல், படிப்பில் கவனம் செலுத்தாமல், தங்கட கஸ்டத்துக்கு எங்களையும் பலியாக்கிப் போட்டாங்கள். அதால்தான் நான் இண்டைக்கு காடுமேடெல்லாம் திரிஞ்சி நாயாய் அலையுறன். நாம் கஸ்டப்பட்ட மாதிரி நம்ம புள்ளைகளையும் கஸ்டப்படவிடக்கூடாது"

அவன் சொல்லிக்கொண்டே ஏறி ஓடத்தொடங்கினான். கண் பார்வையில் இருந்து மறையும் வரையில் அவள் பார்த்துக்கொண்டே இருந்தாள். இந்தக் கொள்ளிகளை விநியோகிப்பது ஒன்றும் அவனுக்கு சிரமமான காரியம் அல்ல. வாடிக்கையான கடைகள், வீடுகள் உண்டு. எத்தனை நாட்களுக்கொருதரம் கொடுக்க வேண்டும் என்ற ஒழுங்குப் பிரகாரம் விநியோகம் நடக்கும். வாடிக்கையாளர் கிடைக்காத நாட்களில்தான் ஒழுங்குகள் வழியே திரிய வேண்டிவரும்.

அன்றைய அவன் உழைப்பு ஆயிரத்து நூறுரூபாய். இதைவிடக்கூட இரண்டாயிரத்துக்கு மேலும் வருமானம் பெறுவாரும் உண்டு. பொன்ராசா முன்னூறு ரூபாவை புறம்பாக எடுத்து தன் இரண்டு நாள் கைச்செலவுக்காக மடியில் வைத்துக்கொண்டான். மீதியை வீட்டுக்காரியிடம் கொடுக்க வேண்டும். அவன் இரண்டு நாள் சீவியப்பாட்டை சிக்கனமாக நடத்தி, எதிர்காலத் திட்டங்களுக்காக பொருள் சேர்க்க வேண்டும்.

அவன் வீட்டை அண்டிவந்து கொண்டிருக்கையில் நாகராசா எதிர்ப்பட்டு இவனை இடைமறித்தான். அவனும் இவனோடு சேர்ந்து காட்டுக்குப்போய் வருவோரில் ஒருவன். மலர்ந்த முகத்தோடு நாகராசா சொன்னான்.

“மச்சான் நாளைக்கு வேலைக்குப் போகாம ஓய்வெடுப்பம் எண்டு கொஞ்சப்பேர் விரும்புறாங்கள் நீ என்ன சொல்லுறாய்?”

“நீங்கள் ஓமெண்டால் நானும் நெடிதான். எனக்கும் உடம்பு அலுப்பாக் கிடக்கு, ஓய்வெடுக்க வேணும் போலகிடக்கு” என்று பொன்ராசா சொல்லிச் சிரித்தான்.

அந்தச் சிரிப்பின் அர்த்தம் நாகராசாவுக்கு மாத்திரம்தான் தெரியும். மாதத்துக்கு ஒருமுறையோ இருமுறையோ இப்படி ஓடிஆடி நாரி உளைய கொத்தி முறிஞ்ச உடல் உபாதை மன உளைச்சல் தீர் ஆறுதல் எடுக்கவே அவர்கள் விரும்புவர். ஓய்வெடுப்பதென்றால், ஆறுதலாக வீட்டில் அடைபட்டு கிடந்து படுத்துக்கிடக்க மாட்டார்கள். ஒன்பதுபேரும் ஒன்றாகக்கூடி சிரிச்சுக் கதைத்துக்கொண்டு தங்கள் ஈருருளிகளில் நகர்ப்புற வீதிகளில் வலம் வருவார்கள்.

தவறணை என்ன, மதுபானசாலை (பார்) என்ன எல்லாவிடமும் போய்வருவார்கள். மேல்நாட்டுக் குடிவகை கீழ்நாட்டுக் குடிவகையிலெல்லாம் ஒருகை பார்ப்பார்கள். ஆனால் எல்லாம் அளவோடுதான். அளவுகூடி வாய் குழறி, கால் இடறி, தடுமாறிப் போகாமல் ஒருவரை ஒருவர் கண்காணித்துக் கொள்வர்.

ஊர்ப்புதினங்களை நிறையவே பேசுவர். வீட்டுப் பிரச்சினைகளையும் பேசுவர்.

“இண்டைக்கு திருக்கைவறைதான் எங்கட வீட்டில். அதுக்கு நிகராக கறியிருக்குமோ?”

“இண்டைக்கு எங்கட வீட்டில என்னகறி இருக்கும் தெரியுமா? தூதுவளச் சம்பல். இடியப்பத்தோட இறால் சொதியும் விட்டு தூதுவளச் சம்பலோட திண்டால் நல்ல சுதியாயிருக்கும்”

“அப்ப இண்டைக்கு உன்ர வீட்ட நாங்கள் சாப்பிட வரட்டா மச்சான்” எல்லோரும் சேர்ந்து சிரித்தனர். ஆம், இப்படி பகிடியும் சிரிப்புமான கதைதான் இது. ஆனால் குடிபோதையில் நண்பர்களின் வீடுகளுக்குப் போவதில்லை இவர்கள் யாரும். நண்பர்களின் வீடுகளுக்குப் போய் கூடியிருந்து குடிச்சி சல்லாபிச்சி, முறைகேடாய் நடந்த கதைகள் இவர்களுக்குத் தெரியும்.

கடற்கரையில் போய் வட்டமடித்து இருந்துகொள்வார்கள்! வெண்மணல் பரப்பு பார்க்க அழகாக இருக்க மெத்தையில் இருப்பதுபோல மெத்தனமாக இருந்து சுகம் கொடுக்கும். கடல் அலைகள் ஓசையும், கடலைகளைக் கொறித்துக் கொண்டு சிறார்கள் எழுப்பும் மகிழ்ச்சி ஒலியும், எல்லாவற்றுக்கும் மேலாக கடல்காற்றும் சேர்ந்து இதயத்தை இதப்படுத்தும். காற்று போதையை மெருகேற்றும். நல்ல படம் ஓடினால் பக்கத்தில் இருக்கும் படமானிகையில் ஒருபடம் பார்த்துவிட்டே வீடு ஓடுவர். பொன்ராசா வீடேகியதும் எல்லோரும் குதூகலமாக வரவேற்பர். ஏனென்றால் அவன் ஓய்வெடுக்கும் நாளில், திலகவதி மெத்த விசேடமாக சமைத்து வைத்திருப்பாள். வாய்க்கு ருசியாக எல்லோரும் சாப்பிடலாம் என்று யாவரும் மகிழ்ச்சியாக எதிர்பார்த்திருப்பர்.

இன்னொரு காரணமும் இருக்கிறது. பொன்ராசா கொஞ்சம் போதை ஏறினாலே போதும், தானும் குழந்தையாகி விடுவான். பிள்ளைகளோடு சேர்ந்து தானும் பாடுவான். ஆடுவான். விளையாடுவான். குடியால் குடிகெட்ட குடும்பங்களும் உண்டு. மனநிறைவு காணும் குடும்பங்களும் இருக்கவே செய்கின்றன!!

(யாவும் கற்பனை)

வாசகர் கவனத்திற்கு

சந்தாதாரராக இணைந்து கொள்ளுங்கள். அது பூங்காவனம் சஞ்சிகை தொடர்ந்து வெளிவருவதையும், கிடைப்பதையும் உறுதி செய்யும். சந்தாதாரராக இணைந்து கொள்பவர்கள் ஆகக் குறைந்தது 600/= ரூபாவை சந்தாவாக செலுத்தவும். பக்கச்சார்பற்ற முறையில் எழுதப்பட்ட, தெளிவான கையெழுத்தில் அமைந்த, இதுவரை பிரசுரமாகாத (சிறுகதைகள், இலக்கியக் கட்டுரைகள் A4 தாளில் 03 பக்கங்களுக்குள்) ஆக்கங்களையே பூங்காவனம் எதிர்பார்க்கிறது. பூங்காவனம் இதழில் விளம்பரங்களைப் பிரசுரிக்க மற்றும் கொடுப்பனவுகள், சந்தா, விற்பனை முகவர்களின் தொடர்புகள் ஆகியவற்றுக்கு 077 5009 222 என்ற தொலைபேசி இலக்கத்தை பயன்படுத்துமாறு கேட்டுக்கொள்கிறோம்!

- ஆசிரியர்

எழுத்தாளர் வந்திருக்கம்

மத்திய மாகாணம், நுவரெலியா மாவட்டம், கினிகத்தேன தேர்தல் தொகுதியில் அமைந்துள்ள ஹட்டனைச் சேர்ந்த தே. நிரோஷனி, தேவராஜா தோமஸ் - பெருமாள் மின்னல் கொடி தம்பதியினரின் புதல்வியாவார்.

ஹ/மலைமகள் தமிழ் வித்தியாலயம், சென் கெப்ரியல் மகளிர் கல்லூரி ஆகியவற்றின் பழைய மாணவியான இவர், ஹட்டன் தே. நிரோஷனி என்ற சொந்தப் பெயரில் தனது படைப்புக்களை எழுதி வருகின்றார். தரம் ஐந்தில் கல்வி கற்கும்போதே 'பரிசு' எனும் சிறுவர் பத்திரிகையில் 'இனிய தமிழ்' எனும் மகுடத்தில் தனது ஆக்கத்தை எழுதியுள்ளதடன், பாடசாலைக் காலத்தில் தமிழ்த் தின கவிதை, சிறுகதை, கட்டுரை, வாசிப்பு போட்டிகளில் பங்குபற்றி பல சான்றிதழ்களையும், பரிசுகளையும் பெற்றுள்ளார்.

2014 ஆம் ஆண்டு தினகரன் பத்திரிகையில் 'அம்மா' என்ற கவிதை எழுதியதையடுத்து தினகரன், தினக்குரல், வீரகேசரி, சுடர் ஒளி, மித்திரன் வாரமலர் போன்ற பத்திரிகைகளிலும், பூங்காவனம் சஞ்சிகையிலும் எழுதி வருகின்றார். கவிதைத் துறையிலும், சிறுகதைத் துறையிலும் அதிக ஈடுபாடு காட்டி வரும் இளம் எழுத்தாளரான தே. நிரோஷனி இலக்கிய உலகில் தனது பெயரையும் பதிக்க முயற்சி செய்கிறார். இவரை இலக்கிய உலகுக்கு அறிமுகம் செய்து வைப்பதில் பூங்காவனம் மகிழ்ச்சி அடைகின்றது!!!

அன்புத் தாயே

முழுமதி பார்க்குமுன்
நான் பார்த்த முதல் மதி
உன் முகம் அம்மா!

உலகோசை கேட்குமுன்
நான் கேட்ட முதல் இசை
உன் குரல் அம்மா!

பொருள் தொட்டு உணருமுன்
நான் தொட்ட முதல் வைரம்
உன் விரல் அம்மா!

உணர்வுகளை உணருமுன்
நான் பெற்ற முதல் உணர்வு
உன் சுவாசம் அம்மா!

கேட்டுப் பெறும் முன்
நான் பெற்ற முதல் பரிசு
உன் முத்தம் அம்மா!

கருவறையில் சுமந்தவளே
இறுதிவரை
என் மனவறையில்
உன்னை சுமந்திடுவேன் அம்மா!!!

● ஹட்டன் - தே. நிரோஷனி

ஒரு வணர் தெய்வமாகின்றான்

சிறுகதை

● ஹட்டன் தே. நிரோஷனி

கருவறையில் நாம் சுவாசித்த சுவாசமே நாம் இறுதியாக சுவாசித்த நிம்மதியான சுவாசம் எனலாம். இவ்வுலகில் பிறந்த மறுநிமிடமே எமக்குள் கண்ணீர் ஊற்றெடுக்க தொடங்குகின்றது. அந்த கண்ணீர் எம் கஷ்டத்திற்கு மட்டுமல்ல, எம்மை செம்மைப்படுத்தி எம் வாழ்க்கையை வசந்தப்படுத்துவதற்கும் காரணமாய் அமைகின்றது. இது தெரியாமல் கண்ணீருக்கு பயந்து கல்லறைக்குள் ஒழிந்துகொண்டவர்கள் பலர். ஆனால் அந்தக் கண்ணீர் போராட்டத்தையே நம்பிக்கை எனும் ஆயுதத்தால் ஆனந்த கண்ணீராக மாற்றியவர்கள் பலர். அவ்வாறான ஒரு சாதனைப் பெண்தான் வள்ளி.

இரண்டு குழந்தைகளுடன் வறுமையிலும் செம்மையாக குடும்பம் நடத்திக் கொண்டிருந்த தம்பதிகளுக்கு மூன்றாவது குழந்தையாக வந்து பிறந்தவளே வள்ளி. வள்ளி பிறந்த காலகட்டத்தில் அவர்கள் குடும்பத்தில் வறுமை தலைவிரித்தாடியது. வள்ளிக்கு தாய்ப்பால் கொடுப்பதற்கு கூட போதியளவு சத்தான உணவுகள் வள்ளியின் தாய்க்கு கிடைக்கவில்லை. வெறும் தேநீருடன் பிஸ்கட்டுடனுமே அந்த குழந்தை வளர்ந்துப் பெரியவளானது. பாடசாலை செல்ல ஆரம்பித்துமே தன் தாயிற்கு ஏற்பட்ட நோயின் காரணமாக தாயை பராமரிக்க வேண்டி ஏற்பட்டது வள்ளிக்கு. மூத்தவள் வருமானத்திற்காக தலைநகரில் ஓர் வீட்டில் வேலைக்கு அமர்த்தப்பட குடும்பப் பொறுப்பு முழுவதும் வள்ளியின் கைகளிலேயே ஒப்படைக்கப்பட்டது. வள்ளியின் அண்ணா மாத்திரம் முடிந்தவரை கல்வி கற்க ஆரம்பித்தார்.

தன் கடமைகளை செவ்வனே செய்து வந்த வள்ளியின் குடும்பத்தைவிட்டு வறுமை விலகவே இல்லை. பிறந்ததிலிருந்தே சந்தோசத்தை அனுபவித்திராத வள்ளிக்கு ஆறுதலாக இருந்தது அவர்கள் குடும்பத்தில் ஆலமரமாய் வேர்விட்டிருந்த அன்பு மட்டுமே. வள்ளி தனது குடும்ப நிலையை கருத்திற் கொண்டு தனது பதினெட்டாவது வயதில் தேயிலை தோட்டத்தில் பேர் பதிந்துகொண்டாள். அன்று முதல் அவளது வாழ்க்கை வேலையும் வீடுமாகவே ஓய்வின்றி கழிந்துகொண்டிருந்தது. இவ்வாறான காலகட்டத்தில் தான், அவள் அனுபவித்து வரும் கஷ்டமும் துன்பமும் போதாது என்று தனது இருபத்திரெண்டாவது வயதில் தந்தையையும் இழக்க வேண்டிய நிலை ஏற்பட்டது. தந்தையை இழந்த குடும்பம் துடுப்பற்ற படகு போல் தத்தளித்தது. மூத்த சகோதரியும் மணமுடித்து செல்ல வேறு வழியின்றி குடும்பத்தை வள்ளியே பராமரிக்கத் தொடங்கிவிட்டாள். தன் குடும்பத்தை எவ்வித குறையும் இன்றி தனது வருமானத்தில் செம்மையாகவே கவனித்து வந்தாள்.

கலை இலக்கிய சமூக சஞ்சிகை

தன்னைப் பற்றி எவ்விதமான நினைவும் இன்றி தன் தாயிற்காகவே தன்னை அர்ப்பணித்து வந்த வள்ளிக்கு திருமணம் முடித்துவைக்க எண்ணிய தாய் தனது எண்ணத்தை வள்ளியிடம் தெரிவித்தாள். எனினும் வள்ளியிடம் இருந்து சாதகமான முடிவு வரவில்லை. தன் குடும்பம் இருக்கும் சூழ்நிலையில் இது தேவையா? ஏன நினைத்து தன் வாழ்க்கையை ஒட்டிக் கொண்டிருந்தாள். எனினும் 'தனக்கு பிறகு தன் மகளிற்கு ஓர் துணை வேண்டும்' என்ற பயத்தினால் நிம்மதியின்றி வாழும் தன் தாயின் நிம்மதிக்காக திருமணத்திற்கு சம்மதித்தாள்.

ஒரு நல்ல நாள் பார்த்து இறைவனின் முன்னிலையில் வள்ளியின் திருமணமும் தாயின் எண்ணப்படி ஊராரின் ஆசீர்வாதத்துடன் இனிதே நடந்தேறியது. தன் மகளின் திருமண கோலத்தைக் கண்டு ஆனந்தக் கண்ணீருடன் 'ஆண்டவா இனி என் மகளுக்கு கஷ்டம் எதனையும் தராதே. அவள் வாழ்வில் மகிழ்வை மட்டுமே கொடு' என இறைவனை மனமுருகி வேண்டிக் கொண்டார்.

வள்ளியின் கணவனும் நல்லவனாகவே காணப்பட்டான். வள்ளி மீது அளவில்லாத அன்பு கொண்டிருந்தான். அதேபோன்று குடிப்பழக்கத்தையும் அளவுக்கதிகமாகவே கொண்டிருந்தான். இவர்களது திருமண வாழ்விற்கு அடையாளமாக வள்ளி ஒரு பெண் குழந்தையை பெற்றெடுத்தாள். வள்ளியின் முழு உலகமும் அக்குழந்தைக்கு உரித்தானது. தன் குழந்தையை நல்ல முறையில் வளர்த்தெடுக்க வேண்டும் என்றால் தன் கணவனை குடிப்பழக்கத்திலிருந்து மீட்டெடுக்க வேண்டும் என உறுதி கொண்டவளாக போராட ஆரம்பித்தாள்.

விதியின் விளையாட்டால் அவளது கணவன், கூடாத நட்பு காரணமாக அளவுக்கதிகமாக குடிக்க ஆரம்பித்தான். இதனால் வீட்டில் நிம்மதியே இல்லாமல் போனது. அடிக்கடி வீட்டிற்குள் சண்டையும் எட்டிப் பார்க்க ஆரம்பித்தது. இவ்வளவு காலமும் வறுமையுடன் வாழ்ந்தாலும் மரியாதையாக வாழ்ந்து பழகிய இவர்களுக்கு, வள்ளியின் கணவனின் நடத்தை பெறும் அதிர்ச்சியைக் ஏற்படுத்தியது.

இவ்வாறான ஒரு சூழ்நிலையிலேயே காலங்கள் ஓட இரண்டு வருடங்களுக்கு பின் வள்ளி மீண்டும் கருத்தரித்தாள். இந்த மகிழ்ச்சியை கணவனிடம் தெரிவித்தும் அதனைப் புரிந்துகொள்ள முடியாத அளவிற்கு குடிபோதையில் காணப்பட்டான். தனது குழந்தைகளை காப்பாற்ற வேண்டி தினமும் கொழுந்துக் கூடையுடன் மலையேறி இறங்கியும் வீட்டிற்கு வந்தால் நிம்மதியற்ற வாழ்க்கையாகியது வள்ளிக்கு.

நிறைமாத கர்ப்பிணியான வள்ளியுடன் சண்டையிட்டுக்கொண்டு ஒருநாள் அவளது கணவன் வீட்டைவிட்டு வெளியேறினான். தனது சோகத்தை வெளியில் காட்டி தன் தாயின் மனதைக் கஷ்டப்படுத்த விரும்பாத வள்ளி, கண்ணீருடனே தன் இரவுகளை கழித்தாள். அவளது சோகமும் கண்ணீரும் அறிந்த ஒரே நண்பி இரவு மட்டுமே. வள்ளி தனது இரண்டாவது குழந்தையையும் பெற்றெடுத்தாள். மூத்த குழந்தைக்கு துணையாக அடுத்ததும் ஓர் அழகான பெண் குழந்தையே பிறந்தது.

இரு பெண் குழந்தைகளுடனும் வள்ளி தன் தாயுடன் யாருமற்ற அநாதையாக நின்றாள். அவளுக்கு ஆறுதலாக இருந்தது தன்னம்பிக்கை மட்டுமே. தன் கணவனைப் பிரிந்து வாழ்வது வள்ளிக்கு நரகமாக காணப்பட்டாலும் தனக்கு இருப்பது இரண்டும் பெண் குழந்தைகளாயிற்றே.. அவர்களது வாழ்க்கை நாளை தலை நிமிர்ந்து வாழ முடியாமல் போய் விடுமே.. தன் குடிகார கணவனால் தன் பிள்ளைகள் மரியாதையாகவும் தன்மானத்தோடும் வாழ முடியாது என்று எண்ணி, தனித்திருப்பதே மேல் என்று வாழத் தொடங்கிவிட்டாள். தனது சோகம், இயலாமை, அனைத்தும் தனது குழந்தைகளின் முகத்தைப் பார்த்ததுமே பறந்து போய்விடும். தேயிலை தோட்டமே தன் குழந்தைகளை வளர்த்தெடுக்க உதவும் தெய்வமாக தோன்றியது. வெயில் மழை பாராது தனது இரத்தத்தை வியர்வையாக சிந்தி உழைத்தாள். இவை போதாது என்று அட்டைகளும் அவளது இரத்தத்தை உறிஞ்சின. தன் தாயின் பாதுகாப்பில் குழந்தைகளை விட்டுவிட்டு வேலைக்கு சென்று வந்த வள்ளி, தன் தாயும் தன்னை விட்டு இறைவனிடம் செல்லவே திக்கற்றவளானாள்.

ஒரு பெண்ணால் எத்தனை கஷ்டங்களைத்தான் தாங்கிக்கொள்ள முடியும்? பித்து பிடித்தவள் போலானாள். தன் தாயுடனே தானும் சென்றுவிடலாம் என்று முடிவெடுத்த பின், தன் குழந்தைகள் என்ன தவறு செய்தார்கள் நான் படும் இந்த வேதனை என் குழந்தைகளும் பட வேண்டுமா? என்று அவர்களைக் கட்டிக் கொண்டு கதறி அழுதாள். அவளது கண்ணீரின் ஊடாக அவளது கஷ்டங்கள் சிறிதளவாவது வெளியேறாதா? எனும் ஏக்கம் அவளுக்கு. பிள்ளை மடுவத்தில் தனது இளையவளை விட்டுவிட்டு முத்த பிள்ளையை பாடசாலையில் விட்டு விட்டு கண்ணீரை துடைத்துக் கொண்டு வேலைக்கு சென்ற அந்த நாள், அவளால் மறக்க முடியாதது. உலகமே அவளை தனிமைப்படுத்தி வேடிக்கை பார்ப்பது போன்ற ஓர் உணர்வு. காலங்கள் உருண்டோட தனது இரண்டு பிள்ளைகளும் நன்றாக படித்தார்கள். அவர்களுக்கு நல்ல தொழிலும் கிடைத்துவிட்டது. தனது அயராது முயற்சியினால் இருவருக்கும் நல்ல இடத்தில் மணம் முடித்தும் கொடுத்துவிட்டாள் வள்ளி.

வள்ளியின் பிள்ளைகள் இருவரும் மணமுடித்து சந்தோஷமாக வாழ்ந்துவந்தார்கள். சில வருடங்களின் பின்னர் வீட்டு முற்றத்திலுள்ள பூந்தோட்டத்தில் வள்ளியின் பேரப்பிள்ளைகள் விளையாடிக் கொண்டிருந்தார்கள். அவர்கள் மத்தியில் ஒரு மகாராணியாக சிறு பிள்ளைகளோடு பிள்ளையாக மாறி வள்ளியும் விளையாடிக்கொண்டிருந்தாள்.

இன்று அவளது பிள்ளைகளினதும் பேரப்பிள்ளைகளினதும் இதய தெய்வமாக, அவர்கள் வீட்டின் மகாராணியாக கவலைகள் அற்ற நெஞ்சத்தோடு வள்ளி வாழ்கின்றாள். அவளது சோகங்கள் மேகங்களாய் மறைந்து போய் இருந்தன. வாழ்க்கையானது நம்பிக்கையும் அன்பையும் மட்டுமே கொண்டு உருவாகின்றது. மற்றவர்களுக்காக வாழும்போது நாம் தெய்வமாகின்றோம்!!! (முற்றும்)

பூங்காவனம் பற்றி வாசகர்கள்

பூவையர் நடத்திப் பராமரிக்கும் பூங்காவனம் இதழ்கள் தொடர்ந்து கிடைத்து வருகின்றன. மிகவும் மகிழ்ச்சி. ஒரு காலத்தில் இந்தியாவில் இருந்து வந்த 'நரிகிஸ்' இதழ் நினைவுக்கு வருகிறது. தரமான கட்டுரைகளும், நேர்காணல்களும், விமர்சனங்களும், மற்றும் சிறுகதை, கவிதை எனப் பழைய, புதிய படைப்பாளிகளின் ஆக்கங்களும் பூங்காவனத்துக்குச் சிறப்புச் சேர்க்கின்றன.

கவிஞர், நண்பர் ஏ. இக்பாலின் இலக்கிய அனுபவ அலசலை தொடர்ந்து வெளியிடுவது வாசகர்களுக்கு ஒரு வரப்பிரசாதம். இக்பால் ஓர் இலக்கியத் தகவல் சுரங்கம். அவரது கட்டுரைகள் இலக்கிய ஆர்வலர்களுக்குப் பயனளிக்கும். நூலகப் பூங்கா ஒரு பயனுள்ள பகுதி. பூங்காவனம் நறுமணம் வீச நல் வாழ்த்துக்கள்!!!

கலாபூஷணம் அ.லெ.மு. ராசிக் - பந்தாவ, பொல்கஹுவெல

பூங்காவனம் ஆசிரியர்களுக்கு முதலில் எனது நன்றிகளை தெரிவித்துக்கொள்கின்றேன். ஏனெனில் பெண்களுக்குரிய சமத்துவம் பற்றியெல்லாம் கதைத்துக் கதைத்து இருப்பவர்கள் மத்தியில் இலக்கியத்தின் வாயிலாக அவர்களின் திறமைகளை வெளிக்கொணர்கின்றீர்கள். பூவையர் விரும்பும் பூங்காவனம் என்ற பெயரைத் தாங்கி வரும் இதழானது சமூக மட்டத்தில் இருக்கின்ற எல்லோரது வாசிப்புக்கும் ஏற்றது என்பது மகிழ்ச்சிக்குரியது. இதழில் பிரசுரமாகும் நேர்காணல்கள் ஆளுமை மிக்க பெண்களை அறிமுகம் செய்கின்றது. உள்ளடக்கங்களும் கவிதை, சிறுகதை, கட்டுரைகள் என விரிவடைந்து செல்கின்றது. வாழ்த்துக்கள்!

ஏ.ஆர். பாத்திமா ஷாமிலா - கண்டி.

பல்வேறு இலக்கிய அம்சங்களை சுமந்து பூத்துக்குலுங்கும் பூங்காவனம் இதழே.. உன்னை ஒவ்வொரு மாதமும் காண்பதற்கு ஆவலாய் இருக்கின்றேன். இளம் படைப்பாளிகளின் திறமைகளை வெளிக்கொணர்வது உனது சிறப்புக்களில் ஒன்று. அதுபோலவே மூத்த இலக்கியவாதிகளையும் உள்ளடக்கி இளையவர்களின் இலக்கியப் பசிக்கு தீனி போடுகின்றாய்.. நீ சுமந்து வரும் அனைத்து அம்சங்களும் தரமானவை. உனக்கு என்றும் எனது ஆதரவு உண்டு.

மன்னார் - எம்.என்.எம். பர்ஸாத்

நூலகப்பூங்கா

நூலின் பெயர் - நிலவைத்தேடும் வானம்
 நூலின் வகை - கவிதை
 நூலாசிரியர் - வன்னியூர் செந்தூரன்
 வெளியீடு - செந்தணல்
 விலை - 240 ரூபாய்

நூலின் பெயர் - வெளிச்சம் காணாத விழிகள்
 நூலின் வகை - கவிதை
 நூலாசிரியர் - பிபிலை நா. ஜெயபாலன்
 வெளியீடு - வணசிங்கா பிரின்டர்ஸ்
 விலை - 200 ரூபாய்

நூலின் பெயர் - கடலின் கடைசி அலை
 நூலின் வகை - கவிதை
 நூலாசிரியர் - பொலிகையூர் சு.க. சிந்துதாசன்
 வெளியீடு - அலைகரை
 விலை - 250 ரூபாய்

நூலின் பெயர் - ஈஸ்வரனின் சிறுகதைகள்
 நூலின் வகை - சிறுகதை
 நூலாசிரியர் - தெ. ஈஸ்வரன்
 விலை - இந்திய ரூபாய் 50.

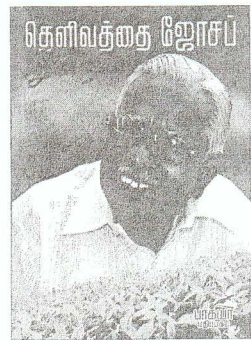

நூலின் பெயர் - கருநாவு
 நூலின் வகை - கவிதை
 நூலாசிரியர் - ஆழியாள்
 வெளியீடு - மாற்று
 விலை - இந்திய ரூபாய் 60.

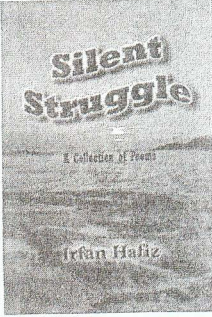
நூலின் பெயர் - இரவின் மழையில்
 நூலின் வகை - கவிதை
 நூலாசிரியர் - ஈழக்கவி நவாஷ்
 வெளியீடு - ஜீவந்தி வெளியீடு
 விலை - 250 ரூபாய்

நூலின் பெயர் - கலை இலக்கியப் பார்வைகள்
 நூலின் வகை - ஆய்வு
 நூலாசிரியர் - கே.எஸ். சிவகுமாரன்
 வெளியீடு - மீரா பதிப்பகம்
 விலை - 250 ரூபாய்

நூலின் பெயர் - தெளிவத்தை ஜோசப்
 சிறுகதைகள்
 நூலின் வகை - சிறுகதை
 நூலாசிரியர் - தெளிவத்தை ஜோசப்
 வெளியீடு - பாக்யா பதிப்பகம்
 விலை - 400 ரூபாய்

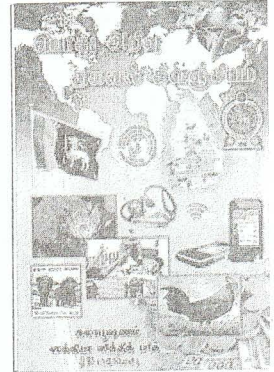
நூலின் பெயர் - அமைதிப் போராட்டம்
 நூலின் வகை - கவிதை
 நூலாசிரியர் - இர்பான் ஹாபிஸ்
 மின்னஞ்சல் - irfanhfz@gmail.com
 வெளியீடு - அரும்பு பதிப்பகம்

நூலின் பெயர் - தரிசனம்
 நூலின் வகை - சிறுகதை
 தொகுப்பாசிரியர் - செல்வி.. செல்வசுகுணா
 வெளியீடு - வடமராட்சி வடக்கு பிரதேச
 கலாச்சாரப் பேரவை
 விலை - 250 ரூபாய்

நூலின் பெயர் - கருணை நதி
 நூலின் வகை - நாவல்
 நூலாசிரியர் - கானவி
 மின்னஞ்சல் - kaanukavi2@gmail.com
 விலை - 200 ரூபாய்

நூல் - பொது அறிவு தகவல் களஞ்சியம்
 நூலாசிரியர் - ஸக்கியா ஸித்தீக் பரீத்
 தொலைபேசி - 0718432006
 விலை - 450 ரூபாய்

With Best Compliments From:-

FIVE STAR TEXTILES CENTRE

WHOLESALE & RETAIL TEXTILE DEALERS

No. 95, 2 nd Cross Street, Colombo - 11, Sri Lanka.

Tel :- 011 2441810, 2345280, 2441809

Fax :- 94 - 1 - 2345184 / 2582453

E-mail :- shafeeka@sltnet.lk

With Best Compliments From:-

M.S.M. MASHOOR HADIYAR

Address : No. 16, Ediriveera Avenue, Dehiwala, Sri Lanka.

Mobile : 077 3235543

நூலின் பெயர் - எதிர் வீட்டு நாயும்
என் ஏழை நாயும்

நூலின் வகை - கவிதை

நூலாசிரியர் - யோ. புரட்சி

வெளியீடு - இலண்டன் மற்றும்

இலங்கை தமிழ் இலக்கிய மன்றம்

விலை - 200 ரூபாய்

சஞ்சிகையின் பெயர் - தென்றல்
பிரதம ஆசிரியர் - க. கிருபாகரன்
விலை - 65 ரூபாய்

With Best Compliments From...

Luckyland

LUCKYLAND BISCUIT MANUFACTURERS

NATTARANPOTHA, KUNDASALE, SRI LANKA.
TEL - 0094 - 081 - 2420574, 2420217, FAX - 0094 - 081 - 2420740
Email - luckyland@sltnet.lk

Designed By - H.F. Rizna

